

کانی‌شناسی، ژئوشیمی، میانبار سیال و ژنز کانه‌زایی مگنتیت-آپاتیت در جنوب‌غرب جزیره هرمز، ایران

عاطفه فخری دودوئی^۱ و مسعود علی‌پوراصل^{(۲)*}

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، گروه پترولوزی و زمین‌شناسی اقتصادی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه

صنعتی شاهroud

۲. استادیار، گروه پترولوزی و زمین‌شناسی اقتصادی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه صنعتی شاهroud

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۰/۱۸

تاریخ پذیرش: ۹۸/۱۲/۱۶

چکیده

منطقه مورد مطالعه در استان هرمزگان و در فاصله هشت کیلومتری جنوب بندرعباس واقع شده است. این منطقه در بخش جنوبی پهنه زاگرس چین خورده و بخشی از سری هرمز می‌باشد. سنگ‌های پرکامبرین پسین-کامبرین پیشین تناوبی از گدازه و توف‌ربولیتی تا ریوداسیتی، کریستال توف، شیل توفی، ماسه‌سنگ و لایه‌های تبخیری را دربرمی‌گیرد. کانه‌زایی آهن به همراه آپاتیت به صورت‌های دایک، توده‌ای، رگه-رگچه‌ای و دانه‌پراکنده در سنگ‌های شیل توفی و کریستال توف مشاهده می‌شود. برپایه مقادیر اکسیدهای آهن و آپاتیت می‌توان کانه‌زایی را به انواع اکسید آهن (بیشتر مگنتیت)، اکسید آهن-آپاتیت و آپاتیت تقسیم کرد. کانی‌های اصلی سازنده‌ی کانسار شامل مگنتیت، اولیویت، هماتیت، گوتیت و لیمونیت، آپاتیت و کانی‌های باطله کلسیت، کوارتز و کانی‌های رسی می‌باشد. کانسنگ‌های جزیره هرمز دارای تمرکز بالایی از عناصر کمیاب خاکی^۱ (REE) است و عیار مجموع REE در کانسنگ‌های غنی از آپاتیت تا سه درصد می‌رسد. مطالعات ژئوشیمیایی نشان از همبستگی مثبت قوی P با REE است. مقایسه الگوی توزیع REE در کانسنگ‌های مگنتیت-آپاتیت جزیره هرمز که به کندربیت به هنجار شده است، با آنهایی از کانسارهای بلوك بافق-پشت بادام و کانسارهای آهن تیپ کایرونایا، مشاهده زایشی این کانسارها با یکدیگر نشان می‌دهد. دمای همگن‌شدن در میانبارهای دو فازی مایع و بخار (L+V) در کانی آپاتیت بین ۳۰۹ تا ۵۶۵ (میانگین ۳۸۸) درجه سانتی‌گراد و درجه شوری بین ۱۴/۱۶ تا ۱۴/۸۷ (میانگین ۲۰/۸۰) درصد وزنی معادل نمک طعام در تغییر است. در نهایت، با توجه به شواهد زمین‌شناسی صحرائی، کانی‌شناسی، ژئوشیمیایی و میانبار سیال، کانه‌زایی جزیره هرمز در گروه کانسارهای مگنتیت-آپاتیت نوع کایرونایا با منشاء ماقمایی-گرمایی قرار می‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: مگنتیت، آپاتیت، عناصر کمیاب خاکی، ماقمایی-هیدروترمال، جزیره هرمز.

مقدمه

اگرچه تحقیقات زیادی درباره کانسارهای اکسید آهن-آپاتیت نوع کایرونایا در سرتاسر جهان انجام شده است، با این وجود منشاء این کانسارها بحث برانگیز است و نظریه‌های مختلفی در ارتباط با منشاء آنها مطرح است. امروزه دو نظریه در ارتباط با منشاء اینها مطرح است، این کانسارها به طور مستقیم از تبلور و تفکیک ماقمای ناشی شده‌اند، یا محصول فرایندهای جانشینی گرمایی هستند (Geijer, 1910; Hitzman et al., 1992; Sillitoe and Burrows,

1. Rare earth elements

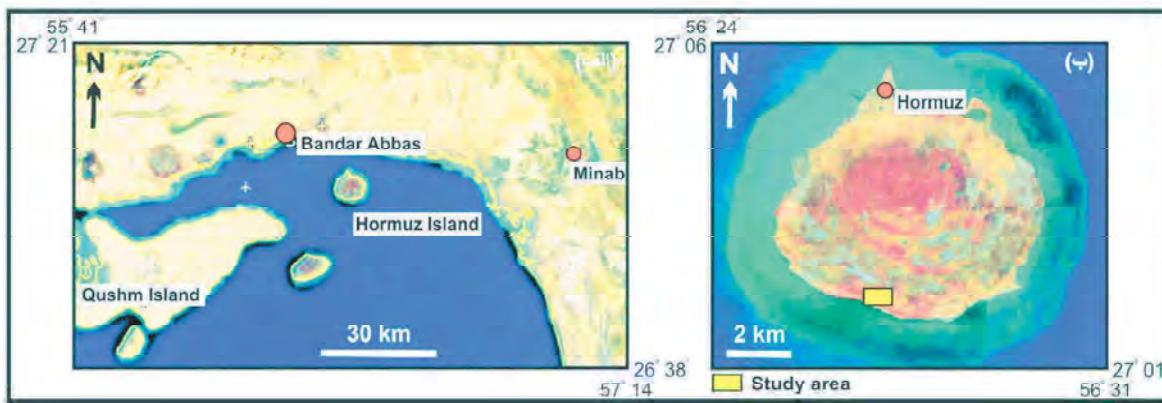
2. Kiruna

* نویسنده مرتبط: masoodalipour@shahroodut.ac.ir

آهن (et al., 2013; Mokhtari and Ebrahimi, 2015 چادرملو (Samani, 1988; Mokhtari et al., 2013; Mokhtari and Ebrahimi, 2015)، آهن-آپاتیت اسفوردی (Jami et al., Jami, 2006; ۱۳۹۳)، رجب‌زاده و همکاران (Mohammad Torab and Lehmann, 2008; 2007; Mohammad Aftabi et al., 2009; Mokhtari et al., 2013 Daliran et al., ۱۳۹۳)، گزستان و لکه‌سیاه (افضلی و همکاران، ۱۳۹۳)، (Aftabi et al., 2009; Mokhtari et al., 2013 Bonyadi) میشدوان (Daliran, 2002)، آهن سه‌چاهون (Mokhtari, 2015; Rahimi et al., 2016 (Salamizadeh, 2011; et al., 2011)، آنومالی شمالی (سپهری‌راد، ۱۳۷۹؛ بهزادی، ۱۳۸۵)، کانه‌زایی‌های آهن (Mohseni and Aftabi, 2015) نواری در منطقه فلزی‌باق (Bonyadi, 2002)، آنها هستند. علاوه بر این، گنبدهای نمکی از مهمترین آنها هستند. کانسنهای نمکی جنوب کشور نیز مستعد پی‌جوبی و اکتشاف کانسنهای آهن-آپاتیت می‌باشند، به طوری که از مجموع ۱۱۴ گنبدهای نمکی واقع در جنوب کشور، همگی دارای آنومالی‌های آهن هستند و کانه‌زایی آهن به صورت‌های خاک‌سرخ، نواری، توده‌ای، رگه‌رگچهای و دانه‌پراکنده در سری هرمز مشاهده می‌شود. پژوهش‌های مرتبط با فلزی‌باق در سری هرمز به گستردگی منطقه فلزی‌باق نمی‌باشد. با وجود این، از این مطالعات می‌توان به ژئوشیمی و سنگ‌زایی سنگ‌های دیابازی سازند هرمز (Ahmadi Mقدم و همکاران، ۱۳۹۷)، کانه‌زایی آهن و مس در توالی آتشفشاری-رسوی هرمز، گنبدهای زندان (Bibiankard و همکاران، ۱۳۹۷)، سازندهای آهن و نمک نواری در جزیره هرمز به عنوان سبک جدیدی از سیستم آهن-نمک گرمایی بروندی (Atapour and Aftabi, 2017) و بررسی رفتار ژئوشیمی عناصر نادر خاکی در آپاتیت‌های جزیره هرمز (رستمی و همکاران، ۱۳۹۳) اشاره کرد. مطالعات زمین‌شناسی و اکتشافی در جزیره هرمز منجر به شناسایی اندیس معدنی جدیدی از آهن-آپاتیت در جنوب‌غرب این جزیره شده است (رستمی و همکاران، ۱۳۹۳). در این پژوهش، کانه‌زایی آهن-آپاتیت جنوب‌غرب جزیره هرمز از نظر زمین‌شناسی، کانی‌شناسی، ژئوشیمی و میانبار سیال مطالعه شده است و در نهایت بر پایه شواهد به دست آمده مدلی برای تشکیل کانه‌زایی در این منطقه ارائه شده است.

2002; Smith et al., 2009; Smith et al., 2013; Dare et al., 2014; Bilenker, 2016; Tornos et al., 2017; Westhues et al., 2017; He et al., 2018 (Westhues et al., 2017). در این میان، بحث‌ها بیشتر درباره منشا ماقمایی مستقیم (ارتموماً‌گامایی) می‌چرخد و کانسنهای اکسید آهن-آپاتیت از ماقمای غنی از مواد فرار، آهن و فسفر یا سیالات ماقمایی دمای بالا ناشی می‌شوند (Nystrom et al., 2010; Jonsson et al., 2013; Knipping et al., 2015; Tornos et al., 2017) و نظریه گرمایی کمرنگ است. در فرضیه اخیر سیالات گرمایی غنی از فلز حین چرخش جایگزین کانی‌های اولیه سنگ میزبان می‌شود (Hitzman et al., 1992; Rhodes and Oreskes, 1999; Smith et al., 2009; Smith et al., 2013; Dare et al., 2014; Westhues, et al., 2016) بر اساس مطالعه Troll et al. (2019) کانسنهای نوع کانسنهای دارند، اما ممکن است دارای کانسنهای مگنتیت و آپاتیت گرمایی مرحله تاخیری باشند که می‌تواند به طور محلی بر روی کانی‌های ماقمایی حرارت بالا تشکیل شود. Xie et al. (2019) نیز مدل زایشی دو مرحله‌ای را برای کانسنهای آهن-آپاتیت نوع کایرونای El Laco در شیلی معتقد هستند، به طوری که کانسنهای توده‌ای از فرآیندهای ماقمایی حاصل شده‌اند که به‌وسیله دگرسانی ماقمایی-گرمایی مرحله بعدی تحت تاثیر قرار گرفته و کانسنهای رگه-رگچهای و برشی به وجود آمده است. این مدل می‌تواند برای فلزی‌باق بسیاری از کانسنهای نوع کایرونای به کاربرده شود.

منطقه مورد مطالعه در استان هرمزگان، فاصله هشت کیلومتری جنوب بندرعباس و در جنوب‌غرب جزیره هرمز واقع شده است (شکل ۱-الف، ب). در زمان پرکامبرین پسین-کامبرین پیشین در ایران، کانسنهای بی‌شماری از اکسیدهای آهن-آپاتیت کشف و شناسایی شده است. در منطقه فلزی‌باق باق-پشت بادام، این کانسنهای با توالی آتشفشاری-رسوی سری ریزو میزبانی می‌شوند. کانسنهای آهن چغارت (کارگران بافقی، ۱۳۸۰؛ Moore and Modabberi, 2003؛ Daliran et al., 2007؛ Mohammad-Torab and Lehmann, 2008؛ Daliran et al., 2010؛ Mokhtari

شکل ۱. (الف) موقعیت جغرافیایی جزیره هرمز در استان هرمزگان و دریای خلیج فارس، (ب) موقعیت منطقه مورد مطالعه در جنوب غرب جزیره هرمز

روش مطالعه

برداشت شده است. این نمونه‌ها به ترتیب مراحل خردایش و آسیاب را پشت‌سر گذاشته و برای تعیین عیار عناصر اصلی، کمیاب و کمیاب خاکی به روش ذوب قلیایی با روش‌های ICP-OES/MS در آزمایشگاه زرآزم تجزیه شده‌اند. در این پژوهش، برای ارزیابی میزان دقت تجزیه‌های شیمیایی از نمونه‌های تکراری استفاده شده است. بدین ترتیب یکی از نمونه‌ها دو مرتبه تجزیه شد و میزان خطای آنالیز برای عناصر مختلف در روش‌های دستگاهی مذکور کمتر از ۱۵ درصد برآورد شده است. برای اندازه‌گیری ریزدماسنجی میانبارهای سیال نمونه دوبرصیقلی از کانسنگ‌های آهن-آپاتیت تهیه شده است. مطالعه میانبارهای سیال بر روی کانی آپاتیت با استفاده از یک دستگاه میکروسکوپ Ceti Magtex و به وسیله دستگاه Linkam مدل THMSG600 در آزمایشگاه شرکت مطالعات و پژوهش آذین زمین پویا به تعداد ۱۰ نقطه انجام پذیرفته است.

بحث

زمین‌شناسی

جزیره هرمز در تقسیم‌بندی زمین‌شناسی ایران (آقانباتی، ۱۳۸۵)، در منتهی‌الیه جنوب‌شرق پهنه زاگرس چین خورده و در ورقه زمین‌شناسی ۲۵۰۰۰ بندربعباس واقع شده است. از نظر چینه‌شناسی، این منطقه بخشی از سری هرمز محسوب می‌شود. احمدزاده هروی و همکاران

این پژوهش با انجام بازدیدهای صحرایی طی نوبت‌های متوالی و متناسب با هدف، پژوهش شروع شد و در طی آن شواهد صحرایی زمین‌شناسی و کانه‌زایی ثبت شد. برای بررسی‌های سنگ‌شناسی، کانی‌شناسی و ژئوشیمی ماده معنی و سنگ میزان، از کانسنسنگ‌ها و سنگ‌های میزان مواد معنی نمونبرداری صورت گرفت. تعداد ده مقطع نازک، پنج مقطع صیقلی و ده مقطع نازک-صیقلی تهیه شده و مطالعات میکروسکوپی سنگ‌شناسی، کانی‌شناسی و ساخت و بافت ماده معنی روی آنها انجام گرفت. تعداد شش نمونه از سنگ‌های آتش‌شکنی برای مطالعات ژئوشیمیایی برداشت شد. نمونه‌ها از مکان‌هایی انتخاب شدند که سالم، غیردگرانش شده و عاری از رگه-رگچه بودند. سنگ‌های آذرین دارای بافت متوسط تا درشت‌دانه می‌باشند، نمونه‌برداری از آنها به روش لبپری انجام شده است، بدین ترتیب که در هر ایستگاه تعدادی قطعه کوچک سنگ با مقطع عرضی سه تا چهار سانتی‌متر مربع برداشت شده است. نمونه‌های سنگ به ترتیب مراحل خردایش و آسیاب را پشت‌سر گذاشته و برای تعیین مقادیر غلظت اکسید عناصر اصلی، عناصر کمیاب و کمیاب خاکی به روش ذوب قلیایی با روش‌های ICP-OES/MS در آزمایشگاه مطالعات مواد معنی زرآزم در تهران تجزیه شده‌اند. برای دستیابی به نمونه معرف از مناطق کانه‌زایی، تعداد سه نمونه به روش لبپری از کانسنسنگ‌های آهن-آپاتیت

حجم این واحد را ماسه‌سنگ‌های قرمز، خاکستری و سبز رنگی تشکیل می‌دهد که دارای موج نقش‌های چشم‌گیر است. این طبقات دسی‌متري با لایه‌هایی از توفیت‌های سبزرنگ سانتی‌متري در تناوب است. در بعضی از گنبدها وفور سنگ‌های آتشفسانی (توفیت‌های سفید) چنان است که این واحد را بیشتر به یک واحد آتشفسانی شبیه می‌سازد که با طبقات آواری در تناوب است. این واحد با کانه‌زایی‌های آهن و فسفر همراه است.

منطقه مورد مطالعه واحد H4 و بخش‌هایی از واحد H2 سری هرمز را در بر می‌گیرد. واحدهای سنگی در این منطقه مربوط به پرکامبرین، پالئوزوئیک، سنوزوئیک و کواترنری است. واحدهای مربوط به پرکامبرین پسین-پالئوزوئیک پیشین شامل توالی از واحدهای تبخیری، آتشفسانی، آذرآواری و رسوبی است، که وسیع‌ترین رخمنون سنگی منطقه را تشکیل می‌دهند. در این بین واحد شیل توفی و کریستال توف میزبان کانه‌زایی آهن-آپاتیت هستند. مجموعه رسوبی سنوزوئیک (میوسن) دامنه‌ای از ماسه‌سنگ، مارن، مارن‌ماسه‌ای، سنگ‌آهک‌ماسه‌ای با میان لایه‌هایی از کنگلومراچری قهوده‌ای (سازند آفاجاری) را شامل می‌شود. کواترنری شامل رسوبات بادی است (شکل ۲).

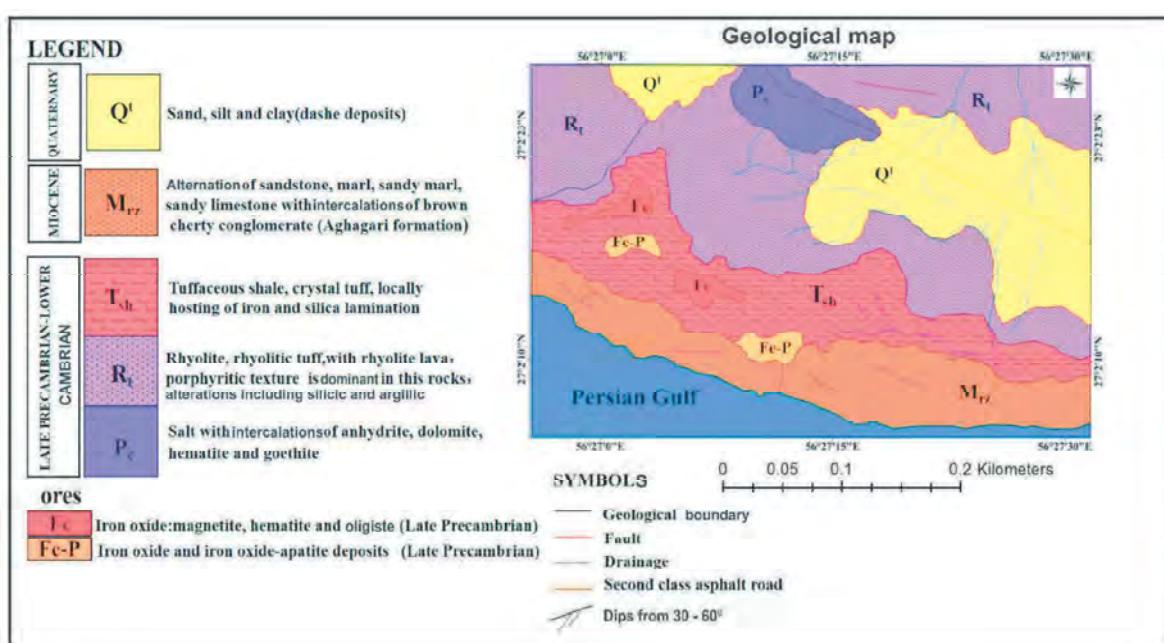
(۱۳۶۹)، سری هرمز را از پایین به بالا به ترتیب به چهار واحد H1، H2، H3 و H4 تقسیم کرده‌اند:

واحد هرمز ۱ (H1) یا واحد نمکی سازند هرمز، قاعده این واحد معلوم نیست و در هیچ جا به تمامی ظاهر نشده است. بیشتر حجم این واحد را طبقات و لایه‌های نمک است. بدهند که با میان لایه‌های نازکی از توف، مارن، سنگ آهک، اکسیدها و سولفیدهای آهن و بندرت سولفید مس همراه است. میان لایه‌های یاد شده، واحد نمکی هرمز را به صورت نوارهایی با ضخامت‌های گوناگون و رنگارنگ درآورده است.

واحد هرمز ۲ (H2)، این واحد تناوبی از مارن‌های سفید تا زرد کمرنگ، آنیدریت، توف، ایگنمریت، سنگ‌های آهکی نازک لایه سیاهرنگ و سنگ آهن به صورت نوارهای نازک میلی‌متري آهن‌دار، اکسیدهای بی‌آب و آبدار آهن می‌باشد. این واحد با رنگ قرمز مشخص می‌شود.

واحد هرمز ۳ (H3) یا واحد سنگ آهک سیاهرنگ جلبکی، این واحد که در همه جا از ویژگی ثابتی برخوردار است از نوع سنگ آهک‌های نازک لایه، بودار و سیاهرنگ است و به طور عام سرشار از جلبک‌های گوناگون می‌باشد.

واحد هرمز ۴ (H4) یا واحد آواری-آتشفسانی، بیشتر

شکل ۲. نقشه زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه (فخری دودوئی، ۱۳۹۷)

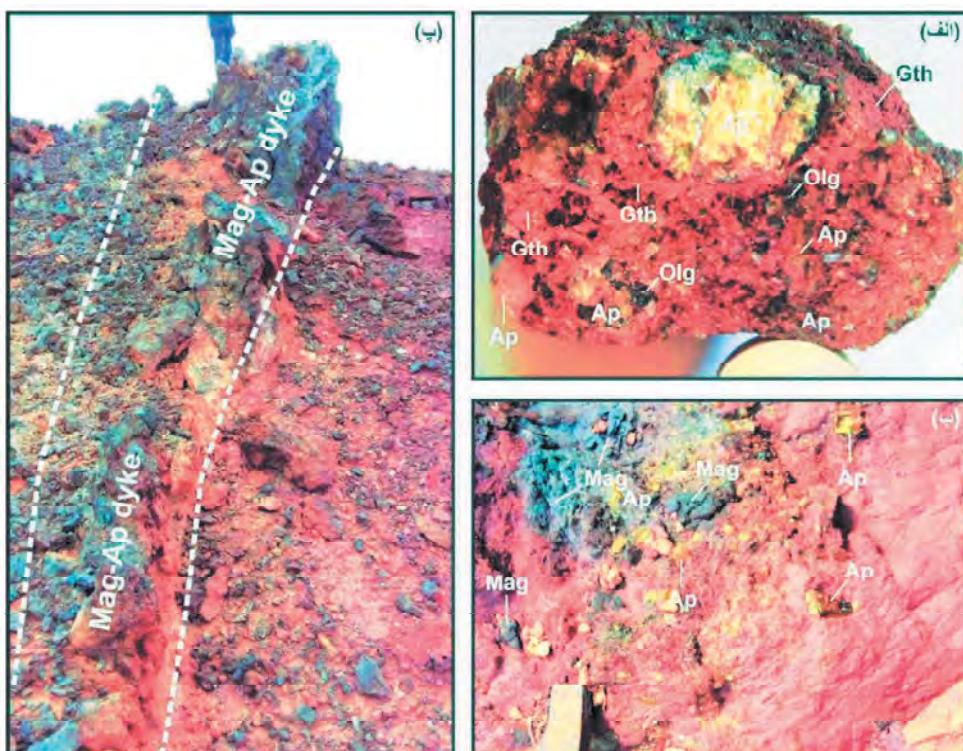
کانه‌زایی

کانه‌زایی شیل توفی و کریستال توف است. کانه اصلی در این بخش بیشتر آپاتیت است که با مگنتیت همراهی می‌شود. بلورهای شفاف تا نیمه‌شفاف آپاتیت دارای رنگ‌های زرد تا سبز فسفری است، و به صورت بلورهای منوپیرامیدال (شش وجهی تکسر) و دارای اندازه سه تا پنج سانتی‌متر است. کانه‌زایی فسفات در این بخش به حدی است که می‌توان از آن به عنوان یک بخش غنی از فسفات نام برد. کانه‌زایی توده‌ای و تا حدودی دانه‌پراکنده، شکل غالب کانه‌زایی در این بخش است (شکل ۳-ب).

بخش غنی از مگنتیت: در این بخش، دایک‌های مگنتیتی به طول ۱۰ تا ۱۳ متر و پهنای دو تا سه متر در واحد شیل توف و کریستال توف تربیق شده‌اند. دایک‌های مگنتیتی با راستای شمال‌غربی-جنوب‌شرقی دارای شیب حدود ۴۵ درجه به سمت شمال‌شرقی هستند. در این بخش، مگنتیت غالب است و آپاتیت در نمونه‌های میکروسکوپی مشاهده می‌شود. ساختار دایک، شکل غالب کانه‌زایی در این بخش است (شکل ۳-پ).

کانه‌زایی اکسیدهای آهن و آپاتیت به سه بخش تقسیم می‌شود: بخش غنی از آپاتیت: در این بخش، سنگ میزان کانه‌زایی اکسید آهن-آپاتیت شیل توفی و کریستال توف به سن پرکامبرین پسین-کامبرین پیشین است و ابعاد رخنمون کانه‌زایی به طول حدود ۴۰ متر و پهنای حدود ۲۰ متر است. این بخش با راستای تقریبی شرقی-غربی حدود ۷۵ درجه به سمت جنوب‌غرب شبیه دارد. ترکیب کانی‌شناسی آن بیشتر آپاتیت است که به وسیله هماتیت، اولیژیست و گوتیت همراهی می‌شود. اندازه بلورهای آپاتیت تا پنج سانتی‌متر می‌رسد. کانه‌زایی توده‌ای و تا حدودی رگ-رگچهای شکل‌های غالب کانه‌زایی در این بخش است (شکل ۳-الف).

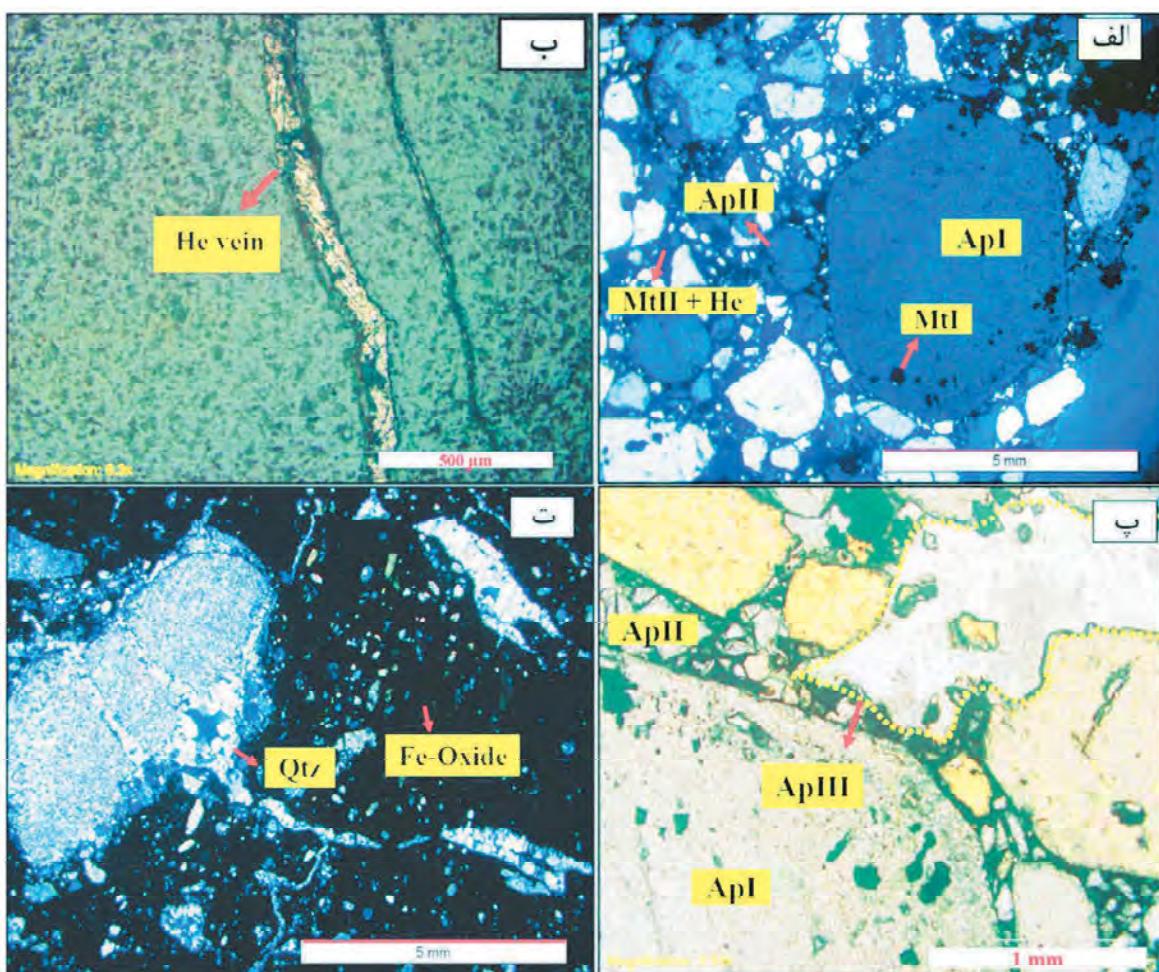
بخش آپاتیت-مگنتیت: این بخش در حقیقت بزرگ‌ترین رخنمون کانه‌زایی آپاتیت در منطقه مورد مطالعه است. طول رخنمون کانه‌زایی بیش از ۸۳ متر و پهنای آن ۱۵ متر است. این زون با راستای شمال‌غربی-جنوب‌شرقی و شیب حدود ۴۵ درجه به سمت جنوب‌غرب است. سنگ میزان

شکل ۳. نمونه دستی از ساختهای مختلف کانه‌زایی اکسیدهای آهن-آپاتیت، (الف) کانه‌زایی توده‌ای، (ب) کانه‌زایی دانه‌پراکنده، (پ) کانه‌زایی به شکل دایک مگنتیت-آپاتیت

آپاتیت‌های درشت بلور نسل اول مشاهده می‌شوند (شکل ۴-الف). در ادامه، مجموعه هم رشدی از کانی‌های آپاتیت و مگنتیت (آپاتیت و مگنتیت‌های نسل دوم) فضاهای خالی بین بلورهای مگنتیت و آپاتیت نسل اول را پر کرده‌اند. این نسل از کانه‌زایی، مذاب‌های غنی از آهن و فسفری هستند که با راهیابی به فضاهای بین بلوری و تزریق شدن به درون شکستگی‌های سنگ میزبان باعث ایجاد ساختارهای کانه‌زایی بینابینی، رگه‌رگچه‌ای و دایکی شکل می‌شوند. مگنتیت و آپاتیت‌های نسل دوم (به‌ویژه مگنتیت‌های نسل دوم) فاز غالب کانه‌زایی مگنتیت و آپاتیت در منطقه هستند (شکل ۴-الف). اولیزیست و هماتیت‌های اولیه نیز در مراحل پایانی تشکیل مگنتیت و آپاتیت‌های نسل دوم به وجود

کانی‌شناسی، ساخت، بافت و توالی پارازنی کانسار بر پایه مطالعات کانی‌شناسی، کانه‌ها شامل آپاتیت، مگنتیت، اولیزیست، هماتیت، گوتیت و لیمونیت است. آپاتیت از کانی‌های مهم است که بیشتر به همراه مگنتیت، اولیزیست و هماتیت به صورت‌های توده‌ای، دایک، رگه‌رگچه‌ای، دانه‌پراکنده و بین‌دانه‌ای مشاهده می‌شود. بر اساس مطالعات میکروسکوپی و بافتی، حداقل سه نسل کانه‌زایی آپاتیت و مگنتیت در منطقه مورد مطالعه شناسایی شد. در مرحله ابتدایی کانه‌زایی، مگنتیت‌های نسل اول تشکیل شدند که به‌وسیله توده‌ای از آپاتیت‌های درشت بلور نسل اول دنبال می‌شوند. مگنتیت‌های نسل اول در حد مقادیر کم و به صورت بلورهای منفرد و ادخال در داخل

شکل ۴. تصاویر میکروسکوپی از کانی‌های اکسید آهن و آپاتیت، الف) کانه‌زایی اکسیدهای آهن (مگنتیت و هماتیت)-آپاتیت نسل‌های اول و دوم، ب) بافت رگه‌ای از کانه هماتیت، پ) تصویری از نسل‌های سه‌گانه آپاتیت، به‌طوری که آپاتیت‌های نسل‌های دوم و سوم فضای بین کربیستال‌های درشت آپاتیت نسل اول را پر کرده‌اند، ت) نفوذ رگه‌های کوارتزی به بخش کانه‌زایی آهن-آپاتیت. ApI: آپاتیت نسل اول، ApII: آپاتیت نسل دوم، ApIII: آپاتیت نسل سوم، MtII: مگنتیت نسل اول، MtII+He: مگنتیت نسل دوم، Qtz: کوارتز، Fe-Oxide: اکسید آهن. علامت اختصاری کانی‌ها از Whitney and Evans (2010) استفاده شده است

حالیت از مهمترین باطله‌هایی هستند که اکسیدهای آهن و آپاتیت را همراهی می‌کنند. در منطقه مورد مطالعه، رگه‌رگچه‌های کوارتز و کلسیت به شکل فازهای تاخری اغلب به کانه‌زایی‌های توده‌ای و دایکی مگنتیت و آپاتیت تزریق شده و گاهی بلورهای شکل دار از مگنتیت (مگنتیت‌های نسل سوم) را به همراه دارند (شکل ۴-ت). توالی پاراژنتیکی کانی‌ها در کانه‌زایی اکسیدهای آهن-آپاتیت منطقه مورد مطالعه در جدول ۱ آورده شده است.

آمده‌اند (شکل ۴-ب). نسل سوم کانه‌زایی آپاتیت حاصل انحلال و تبلور دوباره آپاتیت‌های نسل‌های یک و دو بوده که به صورت مایع آپاتیتی به سیستم کانه‌زایی وارد شده و با عبور از محل گسل‌ها، درز و شکاف‌ها، حفره‌ها، فضاهای بین بلورهای یا فضای بین قطعات سنگ‌های آذرآواری متبلور می‌شوند و مواد خود را بر جای می‌گذارند، بافت حاصله از نوع رگه‌رگچه‌ای و پرکننده فضای خالی خواهد بود (شکل ۴-پ). کوارتز، کلسیت، مسکوویت، ژیپس و

جدول ۱. توالی پاراژنتیکی کانی‌ها در کانه‌زایی اکسیدهای آهن-آپاتیت در جنوب‌غرب جزیره هرمز

Mineralogy	Stage	Magmatic- Hydrothermal			Superene
		Stage1	Stage2	Stage3	
Ore	MagnetiteI	—	—	—	—
	ApatiteI	—	—	—	—
	MagnetiteII	—	—	—	—
	ApatiteII	—	—	—	—
	MagnetiteIII	—	—	—	—
	ApatiteIII	—	—	—	—
	Oligiste	----	—	—	—
	Hematite	----	—	—	—
	Goethite	----	—	—	—
Gangue	Quartz	----	—	—	—
	Calcite	—	—	—	—
	Muscovite	—	—	—	—
	Anhydrite	—	—	—	—
	Gypsum	—	—	—	—
	Halite	—	—	—	—
Structure & Texture	Dyke	—	—	—	—
	Massive	—	—	—	—
	Vein (Veinlet)	—	—	—	—
Disseminated	—	—	—	—	—

در جدول ۲ آورده شده است، به منظور تعیین ویژگی‌های ژئوشیمیایی سنگ میزبان از قبیل نام‌گذاری شیمیایی، سری ماگمایی، محیط تکتونیکی و الگوی بهنجار شده‌ی عناصر کمیاب خاکی، بررسی‌های ژئوشیمیایی بر روی نمونه‌های سالم و غیردگرسان شده صورت گرفت است. بر این اساس سنگ‌های محدوده کانسار مورد مطالعه بیشتر از نوع فلزیک تا حد واسط می‌باشند و گسترهای از سنگ‌های ریولیتی تا داسیتی را شامل می‌شوند که از نظر ماهیت ژئوشیمیایی از سری کالک‌آلکالن تا کالک‌آلکالن پتاسیم بالا و شوشوئیتی تغییر می‌کنند (شکل ۵، الف، ب)، به منظور تشخیص خاستگاه زمین‌ساختی سنگ‌های آتشفشاری منطقه از

ژئوشیمی

جزیره هرمز همانند بلوک بافق پشت بادام از نظر کانه‌زایی آهن، آپاتیت و عناصر کمیاب خاکی حائز اهمیت است. برای مطالعه ویژگی‌های ژئوشیمی سنگ‌های میزبان و کانسنگ به ترتیب تعداد شش و سه نمونه معرف برداشت شده، و برای آنالیز عناصر اصلی، کمیاب و کمیاب خاکی تجزیه شده است.

ژئوشیمی سنگ‌های میزبان

مقادیر غلظت اکسیدهای عنصر اصلی، کمیاب و کمیاب خاکی برای شش نمونه از سنگ‌های آذرین میزبان کانه‌زایی اکسیدهای آهن-آپاتیت جنوب‌غرب جزیره هرمز

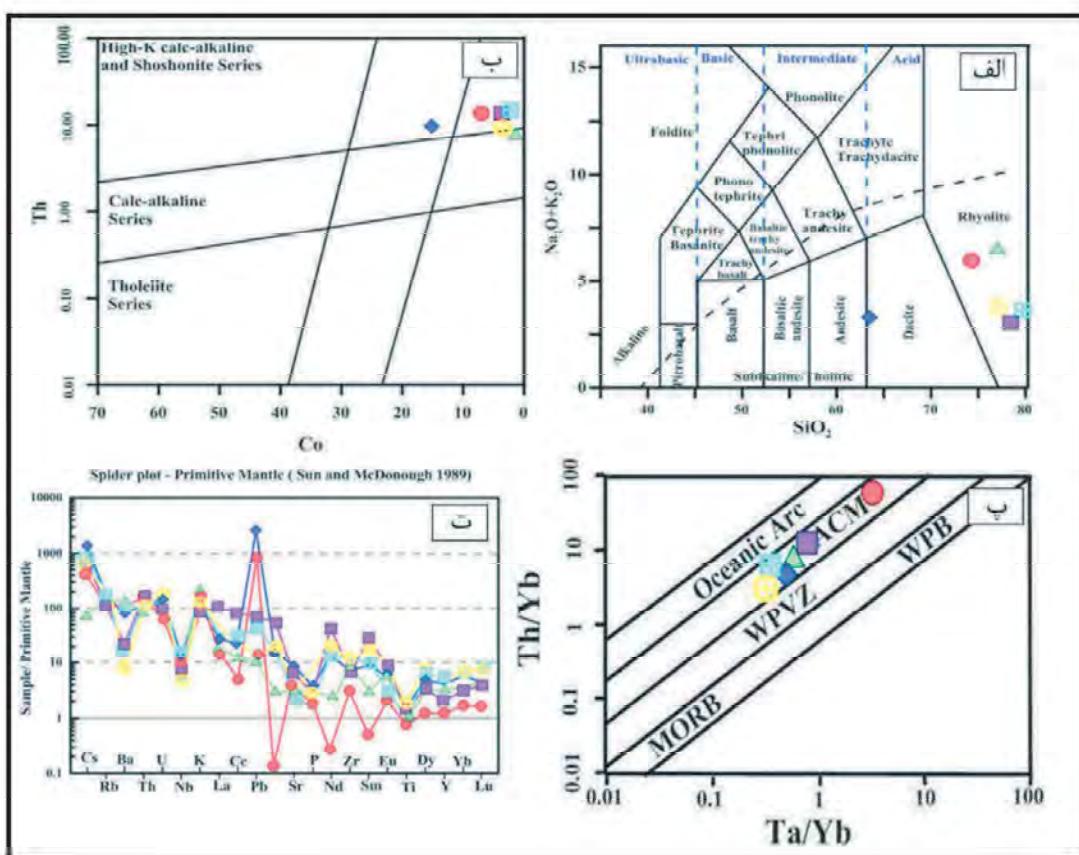
جدول ۲. مقادیر غلظت اکسید عناصر اصلی (بر حسب درصد وزنی)، عناصر کمیاب و کمیاب خاکی (گرم در تن) در شش نمونه سنگ از جزیره هرمز به روش‌های ICP-OES/MS

Sample	X	Y	Rock type	Al ₂ O ₃	CaO	Fe ₂ O ₃	K ₂ O	MgO	MnO	Na ₂ O	P ₂ O ₅	SiO ₂	TiO ₂	L.O.I.
HI-GR-01	۴۴۵۶۰۲	۲۹۹.۹۱۶	Rhyodacitic tuff	۱۰/۱۱	۷/۰۰	۴/۷۹	۴/۹۹	۳/۲۶	۰/۰۸	۰/۵۸	۰/۰۴	۷۱/۳۶	۰/۱۶	۳/۲۹
HI-GR-02	۴۴۵۷۴۵	۲۹۹.۸۰۲	Rhyolite	۱۱/۶۵	۰/۲۰	۰/۷۸	۶/۰۰	۳/۳۰	۰/۰۴	۰/۲۸	۰/۰۶	۷۴/۵۸	۰/۲۵	۲/۶۲
HI-GR-03	۴۴۵۷۸۶	۲۹۹.۶۳۷	Crystal tuff	۹/۰۰	۰/۴۰	۱۶/۱۵	۲/۹۶	۳/۴۹	۲/۲۰	۰/۱۶	۰/۰۸	۶۰/۱۴	۰/۳۲	۴/۹۸
HI-GR-04	۴۴۵۶۹۸	۲۹۹.۷۷۲	Rhyolite	۱۱/۷۳	۰/۳۱	۷/۶۶	۲/۲۷	۲/۴۶	۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۰۴	۷۶/۱۶	۰/۲۰	۳/۸۶
HI-GR-05	۴۴۵۷۲۵	۲۹۹.۸۱۰	Rhyolite	۱۰/۰۱	۰/۳۰	۳/۸۲	۲/۴۹	۳/۴۲	۰/۰۴	۰/۰۳۱	۰/۰۶	۷۳/۸۷	۰/۳۰	۵/۳۸
HI-GR-06	۴۴۵۷۷۴	۲۹۹.۷۲۱	Rhyolitic tuff	۱۲/۴۶	۰/۱۷	۱/۸۹	۳/۴۰	۳/۷۸	۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۰۴	۷۳/۵۳	۰/۳۵	۴/۱۳
Sample	Ag	As	Ba	Be	Bi	Cd	Co	Cr	Cs	Cu	Hf			
HI-GR-01	۴۴۵۶۰۲	۲۹۹.۹۱۶	Rhyodacitic tuff	۰/۲۰	۹۹/۴	۷۴۰	۲/۳	۰/۸	۱/۰	۷/۰	۱۷	۳/۲	۳۰	۷۵۲
HI-GR-02	۴۴۵۷۴۵	۲۹۹.۸۰۲	Rhyolite	۰/۰۵	۳۰/۹	۹۵/۴	۲/۴	۰/۳	۰/۱	۱/۱	۱۱	۰/۶	۱۲	۳/۸۲
HI-GR-03	۴۴۵۷۸۶	۲۹۹.۶۳۷	Crystal tuff	۰/۰۵	۱۲/۱	۵۸۱	۲/۴	۰/۳	۰/۰۳	۱۵/۱	۵۸	۱۱	۲۰	۲/۴۸
HI-GR-04	۴۴۵۶۹۸	۲۹۹.۷۷۲	Rhyolite	۰/۰۹	۱۸/۴	۱۴۳	۲/۰	۰/۶	۰/۰۲	۲/۴	۱۷	۵/۷	۲۴	۴/۲۰
HI-GR-05	۴۴۵۷۲۵	۲۹۹.۸۱۰	Rhyolite	۰/۰۸	۱۱/۸	۱۴۹	۲/۱	۰/۴	۰/۰۸	۳/۳	۱۴	۵/۰	۹	۲/۱۰
HI-GR-06	۴۴۵۷۷۴	۲۹۹.۷۲۱	Rhyolitic tuff	۰/۰۵	۷/۰	۶۰	۲/۶	۲/۵	۰/۰۸	۳/۴	۱۵	۴/۵	۱۵	۴/۰۲
Sample	Li	Mo	Nb	Ni	Pb	Rb	S	Sb	Sc	Se	Sn			
HI-GR-01	۴۴۵۶۰۲	۲۹۹.۹۱۶	Rhyodacitic tuff	۲۹	۶/۰	۷/۰	۴	۶۰	۸۳	۱۱۵۳	۱/۵	۲/۰	۰/۳۷	۲/۷
HI-GR-02	۴۴۵۷۴۵	۲۹۹.۸۰۲	Rhyolite	۶۳	۰/۷	۴/۳	۱	۰/۷۵	۸۱	۷۴۵	۷/۸	۴/۰	۰/۷۳	۲/۵
HI-GR-03	۴۴۵۷۸۶	۲۹۹.۶۳۷	Crystal tuff	۹۸	۴/۷	۱/۰/۳	۱۵	۱۷۶	۱۰/۷	۱۷۴	۷/۱	۷/۶	۱/۱۵	۲/۱
HI-GR-04	۴۴۵۶۹۸	۲۹۹.۷۷۲	Rhyolite	۹۱	۰/۸	۷/۸	۳	۳	۱۰/۸	۸۶۸	۰/۶	۴/۸	۱/۱۱	۲/۸
HI-GR-05	۴۴۵۷۲۵	۲۹۹.۸۱۰	Rhyolite	۹۸	۰/۲	۵/۵	۰/۷۵	۵	۶۷	۱۱۷	۰/۴	۹/۶	۰/۳۷	۰/۷
HI-GR-06	۴۴۵۷۷۴	۲۹۹.۷۲۱	Rhyolitic tuff	۱۴۱	۱/۴	۷/۶	۳	۱	۱۰۰	۶۶۸	۰/۵	۹/۹	۰/۸۲	۲/۵
Sample	Sr	Ta	Te	Th	U	V	Y	Zn	Zr	La	Ce			
HI-GR-01	۴۴۵۶۰۲	۲۹۹.۹۱۶	Rhyodacitic tuff	۱۷۱	۰/۷۳	۰/۱۷	۱۳/۴۲	۷/۳	۱۵	۶	۷۳	۳۴	۱۰	۹
HI-GR-02	۴۴۵۷۴۵	۲۹۹.۸۰۲	Rhyolite	۶۹	۰/۶۱	۰/۱۵	۷/۷۳	۲/۰	۱۶	۱۵	۶	۹۷	۱۳	۲۳
HI-GR-03	۴۴۵۷۸۶	۲۹۹.۶۳۷	Crystal tuff	۱۸۲	۰/۹۶	۰/۱۳	۹/۳۵	۳/۲	۵۲	۱۹	۸۳	۷۵	۲۰	۴۱
HI-GR-04	۴۴۵۶۹۸	۲۹۹.۷۷۲	Rhyolite	۵۰	۰/۸۱	۰/۱۱	۱۳/۳۱	۲/۴	۱۵	۲۳	۱۹	۱۱۴	۲۲	۵۳
HI-GR-05	۴۴۵۷۲۵	۲۹۹.۸۱۰	Rhyolite	۱۲۶	۰/۶۶	۰/۰۸	۱۲/۹۹	۱/۹	۲۹	۹	۳۸	۷۶	۲۱	۱۵۰
HI-GR-06	۴۴۵۷۷۴	۲۹۹.۷۲۱	Rhyolitic tuff	۶۱	۰/۷۸	۰/۰۸	۹/۱۷	۲/۳	۲۵	۲۳	۱۴	۱۱۹	۲۱	۵۵
Sample	Pr	Nd	Sm	Eu	Gd	Tb	Dy	Er	Tm	Yb	Lu			
HI-GR-01	۴۴۵۶۰۲	۲۹۹.۹۱۶	Rhyodacitic tuff	۰/۰۴	۰/۳۷	۰/۲۳	۰/۳۴	۰/۰۴	۰/۱۴	۰/۸۸	۰/۴۵	۰/۱۱	۰/۸	۰/۱۲
HI-GR-02	۴۴۵۷۴۵	۲۹۹.۸۰۲	Rhyolite	۰/۸۲	۲/۴	۷/۳۶	۱/۰۳	۱/۰۵	۰/۳۳	۲/۱۴	۷/۵۰	۰/۲۷	۷/۶	۰/۳۱
HI-GR-03	۴۴۵۷۸۶	۲۹۹.۶۳۷	Crystal tuff	۴/۲۱	۱۷/۳	۴/۰/۳	۰/۹۰	۳/۱۴	۰/۶۷	۳/۶۷	۲/۲۶	۰/۲۶	۲/۶	۰/۳۲
HI-GR-04	۴۴۵۶۹۸	۲۹۹.۷۷۲	Rhyolite	۵/۰۰	۲۰/۰	۲/۹۲	۰/۴۹	۳/۲۶	۰/۸۷	۴/۶۱	۳/۱۵	۰/۵۳	۳/۰	۰/۵۸
HI-GR-05	۴۴۵۷۲۵	۲۹۹.۸۱۰	Rhyolite	۱۵/۱۴	۵۶/۹	۱۱/۷۹	۱/۴۳	۵/۷۲	۰/۵۳	۲/۴۵	۷/۵۱	۰/۲۷	۷/۵	۰/۲۸
HI-GR-06	۴۴۵۷۷۴	۲۹۹.۷۲۱	Rhyolitic tuff	۵/۴۲	۲۵/۶	۷/۷۵	۱/۴۸	۴/۹۱	۰/۸۴	۵/۵۰	۲/۴۱	۰/۸۷	۳/۰	۰/۵۶

نمودارهای مرتبط با عناصر غیرمتحرک با قدرت میدان بالا و Ti به شکل بارزی در همه نمونه‌های مورد مطالعه مشهود است (شکل ۵-ت).

ژئوشیمی کانسنگ‌های اکسید آهن-آپاتیت
مقادیر غلظت عناصر اصلی، کمیاب و کمیاب خاکی برای سه نمونه معروف از کانسنگ‌های اکسیدهای آهن-آپاتیت جنوب‌غرب جزیره هرمز در جدول ۳ آورده شده است.

استفاده شده که این نمونه‌ها در حوضه‌های ریفتی واقع در حاشیه فعال قاره گندوانا قرار می‌گیرند (شکل ۵-پ). علاوه بر این، مقادیر غلظت عناصر کمیاب نمونه‌های سنگی منطقه نسبت به ترکیب گوشه‌ته اولیه به هنجار شده است، موازی بودن الگوی عناصر کمیاب در سنگ‌های منطقه، بر منشا واحد این سنگ‌ها دلالت دارد و بی‌هنجاری منفی عناصر Nb

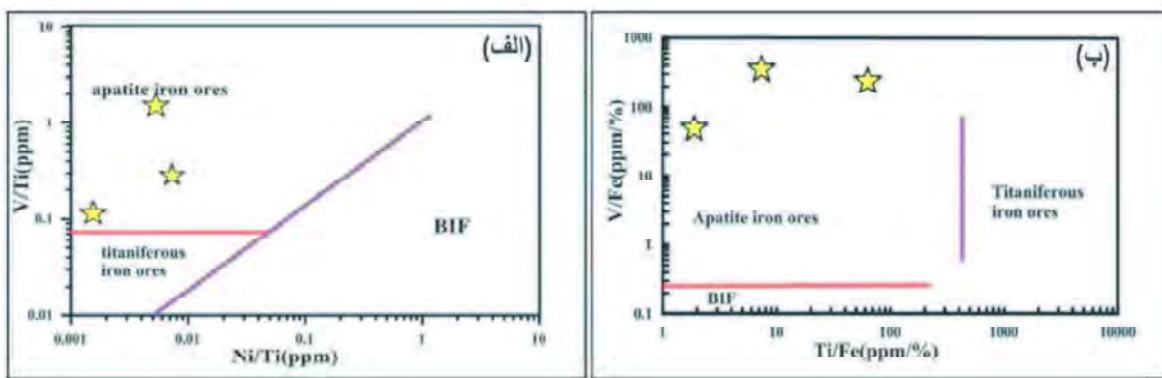
شکل ۵. ویژگی‌های ژئوشیمیایی سنگ‌های آذرین منطقه مورد مطالعه، (الف) در نمودار SiO_2 - $\text{Na}_2\text{O}+\text{K}_2\text{O}$ در برابر Co (Le Bas et al., 1986) عمده‌ی نمونه‌ها در محدوده ریولیت و داسیت قرار گرفته‌اند، (ب) در نمودار Th در برابر Co (Hastie et al., 2007) نمونه‌ها در محدوده‌های کالک‌آکالن، کالک‌آکالن با پاتسیم بالا و شوشوئیت جای گرفته‌اند، (پ) در نمودار تعیین خاستگاه زمین‌ساختی بر اساس نسبت‌های عناصر کمیاب (Schandi and Gorton, 2002)، نمونه‌ها در مناطق ریفتی واقع در حاشیه فعال قاره‌ها قرار گرفته‌اند، (ت) در نمودار عناصر کمیاب به هنجار شده نسبت به ترکیب گوشته اولیه (Sun and Mc Donogh, 1989) تمامی نمونه‌های سنگی منطقه‌الگوی همسانی دارند

جدول ۳. مقادیر غلظت عناصر اصلی، کمیاب و کمیاب خاکی (گرم در تن) در ۳ نمونه از کانسنگ‌های اکسیدهای آهن-آپاتیت جزیره هرمز به روشهای ICP-OES/MS

Sample	X	Y	Ore type	Ag	As	Ba	Be	Bi	Cd	Co	Cr	Cs	Cu	Fe	Hf	Li
HI-GO-1	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Apatite ore	۰/۰.۸	۴۳۹	۴۳	۰/۹	۰/۳	۰/۹	۱/۴	۱۹	۰/۳۷	۹	۴۷۰۰	۹/۷۸	۲
HI-GO-2	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Iron oxide-apatite	۰/۰.۸	۳۰۹	۷۳۰۰	۱/۱	۷۲	۱/۷	۵۵	۲۶	۱/۹	۱۹۳	۲۰۴۸۰۰	۷/۵۰	۵۲
HI-GO-3	۴۴۵۵۴۶	۲۹۹.۰۷۱۹	Iron oxide-apatite	۰/۰.۸	۱۵۲	۱۵۰۰	۱/۶	۰/۸	۰/۶	۲۴۹	۱۸	۲/۶	۳۲	۳۳۵۰۰	۷/۸۴	۹۱
				Mn	Nb	Ni	P	Pb	Rb	S	Sb	Sc	Se	Sn	Sr	Ta
HI-GO-1	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Apatite ore	۱۲۵	۲/۹	۰/۷۵	۱۶۰۶۰	۰/۷۵	۱	۴۱۲	۰/۳۷	۵/۲	۱۴۷	۱/۳	۲۵۱	۷/۵۱
HI-GO-2	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Iron oxide-apatite	۱۴۵۹۲	۴/۵	۱۱	۲۶۶۰۰	۱۰۴	۷۲	۱۱۸۲	۳/۶	۴/۶	۲۱	۵/۶	۲۴۸	۰/۰۵۶
HI-GO-3	۴۴۵۵۴۶	۲۹۹.۰۷۱۹	Iron oxide-apatite	۲۳۶۷	۵/۲	۱	۱۶۱۵۳	۱۸	۷۸	۶۶۶	۱/۵	۳/۷	۱۲	۲/۸	۱۵۳	۰/۰۷۷
				Te	Th	Ti	Tl	U	V	W	Y	Zn	Zr	La	Ce	Pr
HI-GO-1	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Apatite ore	۰/۱۵	۱۸۹	۱۰	۰/۷۵	۳/۲	۳۰	۳۶۲۶	۱	۵	۵۹۰۷	۱۰۴۴۹	۱۲۸۰	
HI-GO-2	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Iron oxide-apatite	۰/۷۵	۲۹	۹۸۱	۰/۵۰	۵/۲	۳۸	۶۲۷	۱۲۵	۸	۹۴۳	۱۸۴۴	۱۶۳	
HI-GO-3	۴۴۵۵۴۶	۲۹۹.۰۷۱۹	Iron oxide-apatite	۰/۷۵	۲۱	۱۱۷۹	۱/۹۷	۱/۹	۲۵	۰/۷۵	۳۴۵	۲۸	۲۰	۵۵۹	۱۰۷۰	۹۲
				Nd	Sm	Eu	Gd	Tb	Dy	Er	Tm	Yb	Lu	REE		
HI-GO-1	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Apatite ore	۵۱۴۷	۸۷۶	۸۵	۸۴۵	۱۲۶	۷۶۱	۴۶۰	۶۰	۲۵۵	۴۰	۲۶۲۹۲		
HI-GO-2	۴۴۵۷۷۶	۲۹۹.۰۵۲۰	Iron oxide-apatite	۶۶۸	۱۲۲	۶	۱۱۲	۱۷	۱۰۸	۶۳	۸	۴۴	۶	۴۱۱۶		
HI-GO-3	۴۴۵۵۴۶	۲۹۹.۰۷۱۹	Iron oxide-apatite	۳۷۸	۶۶	۸	۶۰	۱۰	۵۹	۲۴	۵	۲۵	۳	۲۳۶۸		

طبقه‌بندی این کانسنگها بر اساس مطالعات کانی‌شناسی می‌باشد. (Frietsch and Perdahl, 1995) بر پایه مقادیر Fe, V, Ni و Ti به رده‌بندی انواع کانسارهای آهن پرداخته‌اند. با استفاده از تغییرات نسبت V/Ti در برابر نسبت Ti/Fe و نسبت V/Fe در برابر نسبت Ni/Ti می‌توان کانسارهای اکسیدهای آهن-آپاتیت، کانسارهای آهن تیتانیوم‌دار و کانسارهای آهن رسوبی (BIF) را از یکدیگر تشخیص داد. براین اساس، هرسه نمونه معرف از کانسنگ‌های منطقه جزیره هرمز در محدوده کانسنگ‌های اکسیدهای آهن-آپاتیت قرار می‌گیرند (شکل ۶-الف، ب).

با مطالعه رفتار ژئوشیمیابی عناصر اصلی و کمیاب در کنار مطالعات زمین‌شناسی و کانی‌شناسی می‌توان برای طبقه‌بندی کانسنگ‌ها و تعیین تیپ آن‌ها استفاده کرد (Dill, 2010). بر پایه درصد کانی‌های مگنتیت و آپاتیت، کانسنگ‌های منطقه مورد مطالعه را می‌توان در قالب کانسنگ‌های مگنتیت-آپاتیت، آپاتیت-مگنتیت و آپاتیت Fe طبقه‌بندی کرد. بر پایه داده‌های ژئوشیمیابی مقدار در نمونه‌های HI-G-7، HI-G-6، HI-G-4 و HI-G-2 در ترتیب $47/48$ ، $35/40$ ، $20/24$ و $16/16$ درصد و مقدار P در این نمونه‌ها به ترتیب 762 ، 266 و 106 درصد می‌باشند که تأییدی بر

شکل ۶. طبقه‌بندی کانسارهای آهن-آپاتیت، آهن تیتانیوم‌دار و آهن رسوبی بر اساس نسبت‌های عنصری (Frietsch and Perdahl, 1995)، (الف) نسبت V/Ti در برابر نسبت Ni/Ti ، (ب) نسبت V/Fe در برابر نسبت Ti/Fe .

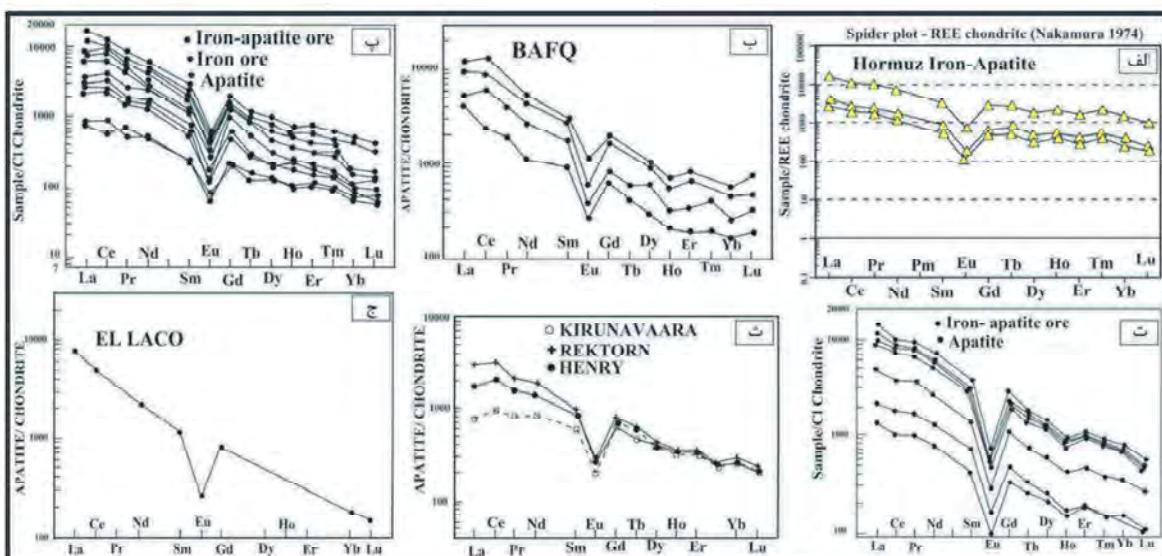
به ورود در ترکیب و ساختار مگنتیت نیستند.¹ یکی از ویژگی‌های اصلی کانسارهای مگنتیت-آپاتیت تیپ کایرونا، وجود درصد بالایی از عناصر کمیاب خاکی در ترکیب آن‌ها است. عناصر کمیاب خاکی در این تیپ از کانسارها به صورت جانشینی عنصر کلسیم در ساختار آپاتیت و نیز به صورت میانبارهای مونازیت در آپاتیت وجود دارد (Frietsch and Perdahl, 1995). توزیع آپاتیت در کانسارهای مختلف به عواملی همچون ترکیب و منشأ سنگ‌های دربرگیرنده آن‌ها بستگی دارد. بلورهای آپاتیت گستره وسیعی از تغییرات شیمیابی مربوط به محیط تشکیل را نشان می‌دهند. در کانی آپاتیت، عامل‌های فلئور، کلر، هیدروکسیل و کربنات می‌توانند جانشین یکدیگر شوند. عناصر کمیاب خاکی در آپاتیت جانشین Ca^{2+} شده و نقشی مهم برای توزیع REE در سنگ‌ها

کانسنگ‌های اکسیدهای آهن-آپاتیت منطقه مورد مطالعه، تمرکز بالای از عناصر کمیاب خاکی دارند. مجموع عناصر کمیاب خاکی در نمونه‌های معرف از کانسنگ مگنتیت-آپاتیت ۲۷۱۹ گرم در تن، در کانسنگ آپاتیت مگنتیت ۴۷۴۸ گرم در تن و در کانسنگ غنی از آپاتیت ۲۹۹۲۲ گرم در تن می‌باشد. نتایج تجزیه‌های شیمیابی نشان می‌دهد که میان عیار عناصر کمیاب خاکی با مقدار کانی آپاتیت و فسفر در کانسنگ‌ها ارتباط مستقیم و مثبت قوی وجود دارد، آپاتیت از کانی‌های مهم تمرکز دهنده این عناصر در کانه‌زایی جزیره هرمز است. عناصر کمیاب خاکی در کانی آپاتیت جانشین عنصر کلسیم می‌شوند و یا به صورت میانبارهای ریز مونازیت در ساختار آپاتیت وجود دارند. در حالی که همبستگی ژئوشیمیابی میان فسفر و عناصر کمیاب خاکی با آهن منفی است، برای این که عناصر کمیاب خاکی به دلیل شعاع یونی بزرگ و درجه بالای ناسازگاری قادر

1. Banded iron formation

هماتیت) و یا جانشینی Eu به جای Ca و Sr به دلیل تشابه شعاع یونی است. مقایسه الگوی توزیع به هنجار شده به کندریت عناصر کمیاب خاکی در کانسنگ‌های اکسید آهن-آپاتیت جزیره هرمز با آنهایی از کانسارهای مگنتیت-آپاتیت منطقه فلزهای بافق مانند کانسارهای اسفوردی، لکه‌سیاه، زریگان، گزستان، چادرملو، چغارت و سه‌چاهون (شکل ۷-ب، پ، ت)، کانسارهای نوع کایرونا در دیگر نقاط جهان از قبیل El Laco، Rektorn، Kiirunavaara و Henry (شکل ۷-ث، ج) بیانگر همانندی کامل آن‌ها با یکدیگر است به طوری که همه الگوها غنی‌شدگی از LREE با نسبت LREE/HREE بالای LREE/HREE همراه با بی‌هنجاری منفی مشخص در Eu را در Eu دارند، که از ویژگی‌های برجسته اکسیدهای آهن-آپاتیت‌های موجود در کانسارهای آهن نوع کایرونا است.

Frietsch and Perdahl, 1995). ماقماهای گوناگون با ترکیبات مختلف، دارای الگوهای مختلفی از REE هستند. آپاتیت‌های موجود در نفوذی‌های آلکالن و کربناتیت‌ها غنی از REE می‌باشند، و مقدار REE در آن‌ها به چند درصد می‌رسد به طوری که جدایش قوی از LREE/HREE را نشان می‌دهند. الگوی تغییرات عناصر کمیاب خاکی به هنجار شده به کندریت اکسیدهای آهن-آپاتیت منطقه موردمطالعه، غنی‌شدگی LREE/HREE و بی‌هنجاری منفی مشخص در Eu را نشان می‌دهند (شکل ۷-الف). بر پایه نظر Frietsch and Perdahl (1995) تهی‌شدگی Eu در کانسارهای آهن نوع کایرونا به دلیل اکسایش محیط (به دلیل وجود مگنتیت و

شکل ۷. الگوی عناصر کمیاب خاکی به هنجار شده به کندریت در کانسارهای اکسید آهن-آپاتیت، (الف) کانه‌زایی جنوب غرب جزیره هرمز، (ب) کانسارهای ناحیه بافق (Frietsch and Perdahle, 1995)، (پ) کانسار اسفوردی (Mokhtari et al., 2013)، (ت) کانسار گزستان (Frietsch and Perdahle, 1995)، (ث) کانسارهای شمال سوئد (Kirunavaara, Rektorn و Henry) (Mokhtari et al., 2013)، (ج) کانسار El Laco در شیلی (Frietsch and Perdahle, 1995)

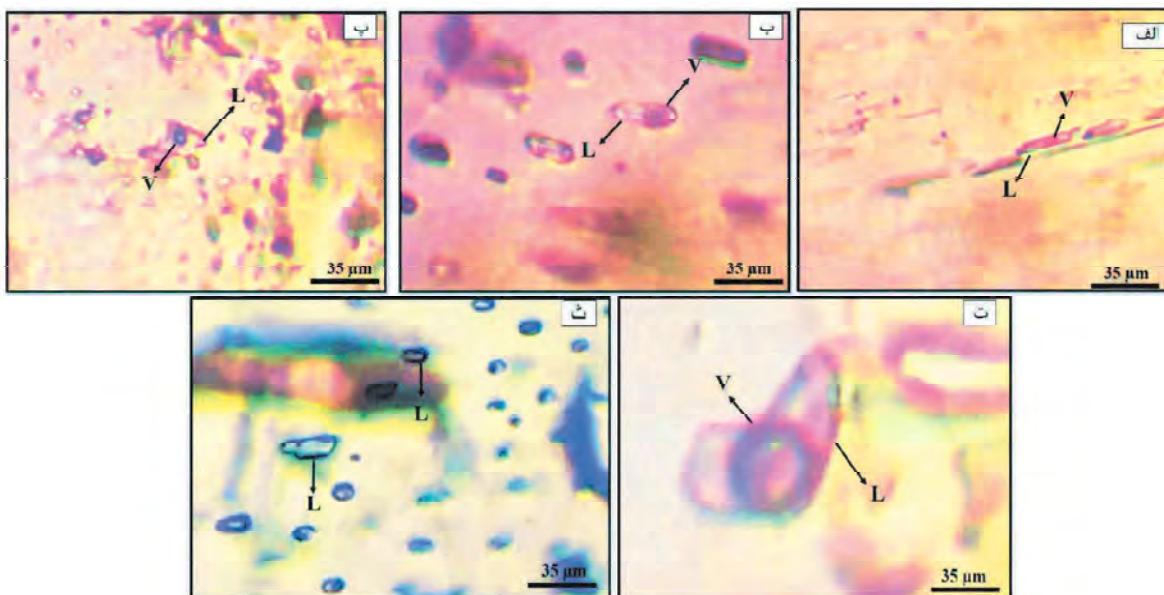
جزیره هرمز در جدول ۴ ارائه شده است. به طور کلی سه نوع میانبار سیال در نمونه‌های آپاتیت شناسایی شد. میانبارهای تک‌فازی مایع (L) که کل حجم این میانبارها از مایع تشکیل شده است، میانبارهای دو فازی غنی از مایع (L/LV) که از یک فاز مایع (L) به همراه یک فاز بخار (V) تشکیل شده‌اند. حباب بخار در این میانبارها پنج تا ۳۵ درصد حجم کل میانبار سیال را اشغال می‌کند و میانبارهای سیال دو فازی

ریزدماسنجدی میانبارهای سیال

مطالعه میانبارهای سیال در کانه‌زایی مگنتیت-آپاتیت جزیره هرمز بر روی بلورهای آپاتیت انجام شده است. میانبارهای سیال موجود در آپاتیت‌های نسل‌های اول و دوم به صورت‌های کشیده، شکل دار و نیمه‌شکل دار هستند و ابعاد طولی آنها میان پنج تا ۳۵ میکرون متغیر است (شکل‌های ۸-الف تا پ). ویژگی‌های کلی میانبارهای سیال در آپاتیت‌های

میانبارهای موجود در نمونه‌های مورد مطالعه را تشکیل می‌دهند (شکل ۸-الف، ب، پ، ت). این میانبارها هم به صورت اولیه (در امتداد سطوح رشد) و هم به صورت ثانویه (در ریز درز و شکستگی‌ها) و یا به صورت شبه ثانویه به دام افتاده‌اند. در این پژوهش مطالعات حرارت‌سنگی با عملیات سرمایش و گرمایش بر روی میانبارهای سیال دوفازی غنی از مایع انجام شده است.

غنی از بخار (LV) که از یک فاز بخار (V) به همراه یک فاز مایع (L) تشکیل شده‌اند و حباب بخار در آن‌ها از ۵۵ تا ۸۰ درصد حجم کل میانبارها را اشغال می‌کند. میانبارهای سیال دوفازی غنی از مایع (LV) با فراوانی ۸۰ تا ۸۵ درصد بخش عمده میانبارهای سیال موجود در کانی آپاتیت و همچنین میانبارهای دوفازی غنی از بخار (LV) و میانبارهای تک فازی مایع (L) هر کدام بین پنج تا هفت درصد فراوانی کل

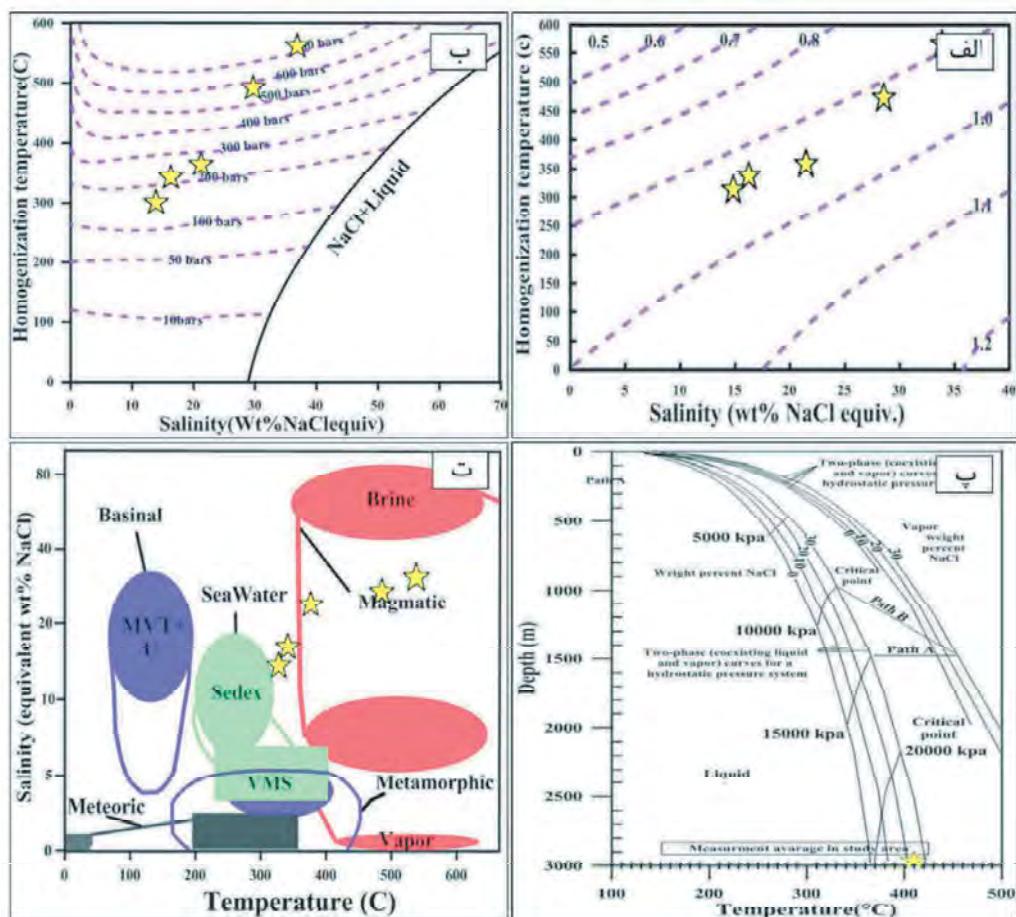
شکل ۸. انواع میانبارهای سیال با شکل‌های مختلف در کانی آپاتیت از منطقه هرمز، (الف) میانبارهای سیال دوفازی غنی از مایع (LV) به شکل کشیده، (ب) میانبارهای سیال دوفازی غنی از مایع (LV) به شکل بیضوی، (پ) میانبارهای سیال دوفازی غنی از مایع (LV) به شکل نامنظم، (ت) میانبارهای سیال دوفازی غنی از بخار (VL)، (ث) میانبارهای سیال تک فازی مایع (L).

جدول ۴. پتروگرافی و ریزدانستجی میانبارهای سیال دوفازی غنی از مایع در آپاتیت از کانسنتگ‌های اکسیدهای آهن-آپاتیت جزیره هرمز

Sample	Genetic	Size (μm)	Shape	Fluid type	T_{mice} (°C)	T_h (°C)	Salinity (wt.-%/NaCl eq.)
HI-F2-01	Primary	۱۰	Elongate	LV	- ۱۱/۲۵	۳۲۷	۱۶/۷۶
HI-F2-02	Primary	۱۲	Elongate	LV	- ۸/۵۲	۵۶۱	۳۲/۴۰
HI-F2-03	Primary	۸	Euhedral	LV	- ۱۲/۴۲	۳۰۹	۱۴/۱۶
HI-F2-04	Primary	۲۵	Euhedral	LV	- ۱۲/۷۳	۳۱۳	۱۴/۸۷
HI-F2-05	Primary	۱۰	Elongate	LV	- ۱۰/۹۰	۳۲۵	۱۶/۲۶
HI-F2-06	Primary	۱۲	Elongate	LV	- ۱۸/۶۰	۳۵۷	۲۱/۴۰
HI-F2-07	Primary	۱۰	Elongate	LV	- ۸/۷۰	۴۷۴	۲۸/۵۴
HI-F2-08	Primary	۸	Subhedral	LV	- ۱۲/۷۱	۳۱۲	۱۴/۷۵
HI-F2-09	Primary	۶	Subhedral	LV	- ۱۱/۶۵	۳۱۸	۱۴/۹۵
HI-F2-10	Primary	۶	Elongate	LV	- ۷/۴۵	۵۶۵	۳۳/۸۷

کانه‌زایی را به دست آورد. برای کانه‌زایی آهن-آپاتیت منطقه هرمز بر پایه مقدار میانگین دما و شوری، عمق تقریبی ۳۰۰۰ متر برآورده شده است (شکل ۹-پ). از آنجاکه محیط به تله افتادن میانبارهای سیال در این بخش از کانه‌زایی مرتبط با این اعماق می‌باشد، فشار حاکم بر محیط، فشار لیتواستاتیک است. از نمودار دوتایی میزان شوری در برابر درجه حرارت همگن‌شدنگی می‌توان بدون استفاده از ایزوتوپ‌های پایدار تا حدودی منشأ سیالات کانسارساز را پیش‌بینی کرد تا طور که در شکل ۹-ت مشاهده می‌شود اکثریت میانبارهای سیال کانسار آهن-آپاتیت هرمز در گستره سیالات با منشاء ماقمائي و گرمابي قرار می‌گيرند، که حاکمی از نقش اين سیالات در کانه‌زایی آهن-آپاتیت هرمز می‌باشد.

نتایج مطالعات گرمایش سیالات نشان می‌دهد که تغییرات دمای همگن شدن در میانبارهای دوفازی مایع و بخار (L+V) در کریستال آپاتیت بین ۳۰۹ تا ۵۶۵ درجه سانتی‌گراد (میانگین 388°C) و بر اساس مطالعات سرمایش درجه شوری میانبارهای سیال در میزان آپاتیت بین ۱۴/۱۶ تا ۳۲/۸۷ (میانگین $20/80^{\circ}\text{C}$) درصد وزنی معادل نمک طعام تغییر می‌کند. در این مطالعه با استفاده از میزان شوری سیال در مقابل دمای همگن شدنگی، مقدار چگالی و فشار بخار محاسبه شد که بر این اساس مقدار چگالی بین مقادیر ۰/۵ تا ۰/۹ گرم بر سانتی‌متر مکعب و فشار بخار کمتر از ۲۰۰ تا ۷۰۰ بار تغییر می‌کند (شکل ۹-الف، ب). براساس نمودار دما-فشار-عمق (Sourirajan and Kennedy, 1962) می‌توان عمق تقریبی (Kesler, 2005) می‌توان عمق تقریبی (Sourirajan and Kennedy, 1962) می‌توان عمق تقریبی (Sourirajan and Kennedy, 1962)

شکل ۹. (الف) گستره چگالی سیالات کانه‌ساز و روند تغییرات چگالی تحت تأثیر فرایند سردشدنگی و اختلاط میانبارها (اقتباس از Wilkinson, 2001)، (ب) نمودار تعیین فشار سیال کانه‌ساز بر حسب دمای همگن شدن و شوری (Driesner and Heinrich, 2007)، (پ) نمودار دما-فشار-عمق جهت تعیین عمق بهدام افتادگی سیال، که با در نظر گرفتن میانگین دمای همگن شدنگی و شوری عمق ۳۰۰۰ متر برای بهدام افتادن سیال کانه‌ساز به دست آمده است، (ت) تشخیص نوع سیال کانه‌ساز با استفاده از میزان شوری در برابر درجه حرارت همگن شدنگی (اقتباس از Kesler, 2005)

مراحل تشکیل کانه‌زایی اکسیدهای آهن-آپاتیت جزیره هرمز

F, Cl, S و P به شدت وارد مذاب غنی از آهن می‌شوند (Lester et al., 2013) و حضور عناصر فرار به طور قابل ملاحظه‌ای چگالی مایعات را کاهش می‌دهد (Goldstein and Francis, 2008). بدین ترتیب ساخت قارچی شکل غنی از آهن که محتوی دانه‌های مگنتیت و مذاب آهن-فسفر با درصد بالایی از مواد فرار است، ساخته می‌شود (کانسنگ‌های توده‌ای مگنتیت-آپاتیت در این مرحله به وجود می‌آید). مذاب غنی از آهن در مقایسه با ماقمای غنی از Si همزمان از چگالی کمتری برخوردار است. زمانی که مذاب‌های غنی از آهن و مواد فرار به عمق‌های کمتر صعود می‌کند، کاهش درجه حرارت و فشار سبب از دست رفتن گاز و دفع سیالات ماقمایی-گرمابی غنی از Cl و F از توده غنی از آهن می‌شود. سیالات ماقمایی-گرمابی غنی از Cl و F با توده مگنتیتی سخت شده واکنش داده، و به فاز آهن-فسفر بینایی تغییر ماهیت می‌دهند و سبب کاهش قابل ملاحظه در مقدار تیتانیوم، کروم و دیگر عناصر کمیاب مگنتیت‌های اولیه می‌شوند (کانی‌های مگنتیت و آپاتیت نسل دوم که فضاهای میان مگنتیت و آپاتیت‌های نسل اول را پر می‌کنند در این مرحله تشکیل می‌شوند که به نوبه خود توسط رگه-رگچه‌های مگنتیت و آپاتیت دنبال می‌شوند). توده‌های آذرین نفوذی مافیک تا فلزیک و دایک‌های دیبازی-تراکیتی و رویدادسیتی در طول تبلور بخشی ماقمای مافیکی اولیه، از مذاب غنی از Si ایجاد می‌شوند. کانه‌زایی‌های اکسیدهای آهن-آپاتیت مانند فازهای تأخیری، سنگ‌های آتشفسانی-رسوبی میزان و توده‌های آذرین مافیک تا فلزیک را قطع کرده‌اند (شکل ۱۰-پ). در ضمن، واکنش میان سیالات ماقمایی-گرمابی و سنگ‌های آذرین (به‌ویژه ریولیتی و رویدادسیتی) سری هرمز سبب دگرسانی وسیع آلکالی-کلسیک شده است.

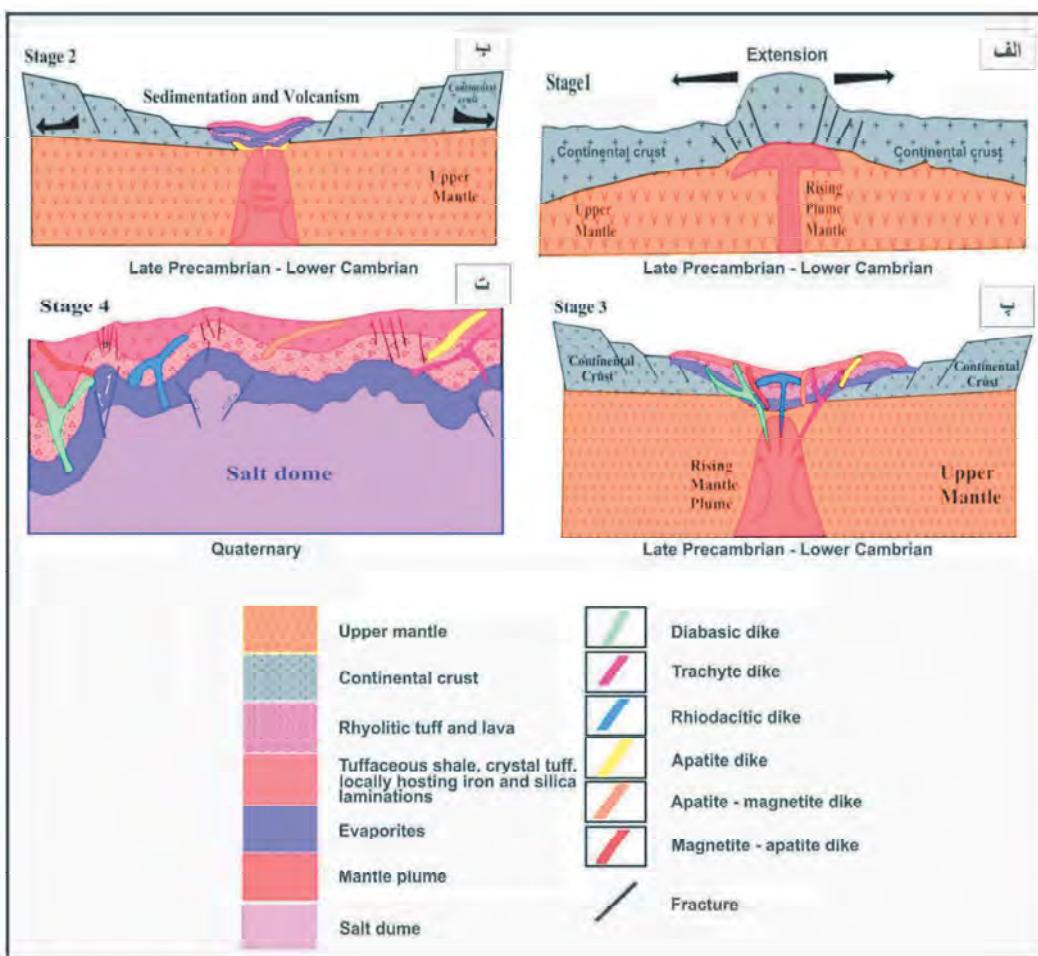
مراحله چهارم (چین‌خوردگی، گسلش و فرسایش): در نهایت، از زمان کامبرین زیرین تا عهد حاضر به دلیل فعالیت گنبدهای نمکی و گسل‌ها، مجموعه سری هرمز (شامل سنگ‌های رسوبی-آتشفسانی، نفوذی‌ها و کانسنگ‌ها) به عنوان پی‌سنگ زاگرس در سطح زمین نمایان شده، و پس از تحمل فرآیندهای هواردگی و فرسایش مورفولوژی عهد حاضر را پیدا کرده است (شکل ۱۰-ت).

برای تکوین کانه‌زایی اکسیدهای آهن-آپاتیت جزیره هرمز مراحل زیر به طور سلسله مراتی ارائه می‌شود:

مراحله اول (بالا آمدگی پوسته قاره‌ای): در زمان پرکامبرین پسین سرزمین ایران بخشی از ابرقاره گندوانا در حاشیه شمالی آن بوده است. در محدوده پوسته قاره‌ای ایران، گوشه‌های فوکانی به دلیل افزایاد حرارت دچار ذوب و بالا آمدگی شده و زمینه‌ی فرآیندهای تکتونیکی کششی را فراهم آورده است (شکل ۱۰-الف).

مراحله دوم (فعالیت‌های کششی و گسل‌خوردگی پوسته قاره‌ای): در این مرحله گسل‌خوردگی‌ها و فعالیت‌های کششی توسعه پیدا کرده و حوضه‌های رسوبی-آتشفسانی درون قاره‌ای تشکیل می‌شوند. پیامد این کشش منجر به فرونشست و تراوش ماقمای باالتی به خارج می‌شود. ترکیب این نوع باالت‌های نیز از نوع آلکالن است. در این زمان در بخش ساحلی حاشیه واگرای پروتوپالئوتیس رسوبات تبخیری سازند هرمز نهشته شده‌اند (لامسی، ۱۳۷۹). با توسعه ریفت درون قاره‌ای سری از سنگ‌های آتشفسانی، رسوبی و تبخیری در این حوضه‌ها نهشته می‌شود و از مثال‌های شاخص این رخداد زمین‌شناسی در ایران می‌توان بلوك بافق-پشت‌بادام و منطقه هرمز را نام برد (شکل ۱۰-ب).

مراحله سوم (فعالیت‌های ماقمایی-گرمابی): مرحله فعالیت‌های آتشفسانی در حوضه‌های رسوبی درون قاره‌ای به تدریج به فعالیت‌های ماقمایی و نفوذی تغییر می‌یابند. در این نوع محیط‌های زمین‌ساختی، ماقمایی مادر ترکیب مافیکی آلکالن دارد. در ماقماهای آبدار با فشار بخشی اکسیژن بالا، مگنتیت اولین کانی است که متبلور می‌شود (Martel et al., 1999). همین‌که ماقما به سطح معینی صعود می‌کند، مذاب هموزن باقیمانده دانه‌های مگنتیت متبلور شده را احاطه می‌کند (کانه‌زایی مگنتیت با ساخت و بافت دانه‌پراکنده در این مرحله تشکیل می‌شود). در این مرحله، مذاب باقیمانده متحمل ناماگیختگی شده و مذاب غنی از آهن و مذاب غنی از سیلیس به وجود می‌آید. در طول فرایند ناماگیختگی مایعات، عناصر فرار از قبیل

شکل ۱۰. مراحل مختلف تشکیل کانسار آهن-آپاتیت جزیره هرمز، الف) بالا آمدگی پوسته قاره‌ای، ب) توسعه فعالیت‌های کششی و گسل خوردگی پوسته قاره‌ای، پ) فعالیت‌های ماقمایی-گرمایی و کانه‌زایی، ت) در نهایت دیاپیریسم، چین خوردگی، گسلش، هوازدگی و فرسایش

کانی‌های مگنتیت و آپاتیت را اثبات می‌کند. کانسنگ‌های مگنتیت-آپاتیت جزیره هرمز دارای تمرکز بالایی از عناصر کمیاب خاکی است و عیار مجموع REE در کانسنگ‌های غنی از آپاتیت تا سه درصد می‌رسد، و همبستگی مثبت قوی میان فسفر با REE وجود دارد. مقادیر نسبت‌های کمیاب خاکی به کندریت در کانسنگ‌های مگنتیت-آپاتیت جزیره هرمز مشابه‌تر آن‌ها را با کانسارهای مگنتیت-آپاتیت ماقمایی نشان می‌دهد. دمایی همگن شدن در میانبارهای دوفازی مایع و بخار (L+V) در کانی آپاتیت بین ۳۰۹ تا ۵۶۵ (میانگین ۳۸۸) درجه سانتی‌گراد و درجه شوری بین ۱۶/۱۴ تا ۱۴/۳۳ (میانگین ۲۰/۸۰) درصد وزنی معادل نمک طعام در تغییر است و میانبارهای سیال در گستره سیالات

نتیجه‌گیری

در منطقه مورد مطالعه، سری هرمز تنابی از گدازه و توف ریولیتی تاریوداسیتی، کریستال توف، شیل توفی، ماسه سنگ و لایه‌های تبخیری به سن پر کامبرین پسین-کامبرین پیشین را شامل می‌شود. کانه‌زایی اکسیدهای آهن و آپاتیت به صورت‌های توده‌ای، دایک، رگه-رگچه‌ای و دانه‌پراکنده در سنگ‌های شیل توفی و کریستال توف مشاهده می‌شود. بر پایه مقادیر اکسیدهای آهن و آپاتیت می‌توان کانه‌زایی را به انواع اکسیدهای آهن (بیشتر مگنتیت)، اکسیدهای آهن-آپاتیت و آپاتیت تقسیم کرد. کانی‌های اصلی سازنده‌ی کانسار شامل مگنتیت، اولیئیت، هماتیت، و آپاتیت است، کلسیت، کوارتز و کانی‌های رسی باطله‌های کانسار را تشکیل می‌دهند. مطالعات بافتی وجود نسل‌های مختلف

- ۱۹۵-۲۱۶، ۱
- رجب‌زاده، م.ع.، حسینی، گ. و موسوی نسب، ز.، ۱۳۹۲. مطالعات کانی‌شناسی و ژئوشیمیابی عناصر کمیاب خاکی بر روی آپاتیت کانسار اکسید آهن-آپاتیت اسفوردی بافق-یزد. اولین همایش زمین‌شناسی فلات ایران، ۱۱، ۱۳۹۳.
 - رستمی، ع.، بازآمد، م.، حاج علیلو، ب. و مؤذن، م.، بررسی رفتار ژئوشیمیابی عناصر نادر خاکی در آپاتیت‌های جزیره‌ی هرمز، استان هرمزگان. مجله زمین‌شناسی اقتصادی، ۱، ۶، ۸۵-۷۱.
 - سپهری‌راد، ر.، ۱۳۷۹. زمین‌شناسی اقتصادی کانسار آهن آنومالی شمالی، چغارت. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت‌معلم، ۱۵۸.
 - فخری دودوئی، ع.، ۱۳۹۷. زمین‌شناسی اقتصادی و ژئوشیمی واحد H⁴ سری هرمز، جزیره هرمز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی شاهrood، ۱۷۲.
 - کارگران بافقی، ف.، ۱۳۸۰. مطالعه زون‌های فسفات دار در کانسار آهن چغارت و ارتباط احتمالی آنها با زون‌های فسفات‌دار اسفوردی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت‌معلم، ۱۱۱.
 - لاسمی، ی.، ۱۳۷۹. رخساره‌ها، محیط‌های رسوبی و چینه نگاری سکانسی نهشته سنگ‌های پرکامبرین بالایی و پالئوزوئیک ایران. انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۱۸۰.
 - Aftabi, A., Mohseni, S., Babekti, A. and Azaraien, H., 2009. Fluid inclusion and stable isotope study of the Esfordi apatite-magnetite deposit, central Iran-a discussion. *Economic Geology*, 104, 137-139.
 - Atapour, H. and Aftabi, A., 2017. Comments on Geochronology and geochemistry of rhyolites from Hormuz Island, southern Iran: A new Cadomian arc magmatism in the Hormuz Formation. *Lithos*, 2015, 236-237, 203-211: A missing link of Ediacaran A-type rhyolitic volcanism associated with glaciogenic banded iron salt formation (BISF). *Lithos*, 284-285, 779-782.
 - Bilenker, L.D., Simon, A.C., Reich, M., Lundstrom, C.C., Gajos, N., Bindeman, I., Barrera, F. and Munizaga R., 2016. Fe-O stable isotope pairs elucidate a high-temperature origin of

با منشاء ماقمائي و گرمابي قرار مي‌گيرند که حاکي از نقش اين سيالات در کانه‌زايی منطقه مي‌باشد. درنهایت، با توجه به شواهد زمين‌شناسی، کانی‌شناسی، ژئوشیمیابی و میانبار سیال، کانه‌زایی مگنتیت-آپاتیت جزیره هرمز در گروه کانسارهای مگنتیت-آپاتیت نوع کاپرون و با منشاء ماقمائي گرمابي طبقه‌بندی می‌شود.

سپاسگزاری

نگارندگان مقاله از دانشکده علوم زمین دانشگاه صنعتی شاهrood که بستره و محیط مناسبی را برای انجام این پژوهش آماده کرده‌اند، سپاسگزاری می‌نمایند. از دست‌اندرکاران محترم مجله و داورانی که ارزیابی مقاله حاضر را قبول می‌فرمایند، تشکر می‌شود.

منابع

- آقانباتی، ع.، ۱۳۸۵. زمین‌شناسی ایران. سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۵۸۶.
- احمدزاده هروی، م.، هوشم‌مند زاده، ع. و نبوی، م.ح.، ۱۳۶۹. مقاهمیم جدیدی از چینه‌شناسی سازند هرمز و مسئله دیاپیریزم در گنبدهای نمکی جنوب ایران. مجموعه مقالات سمپوزیوم دیاپیریسم با نگرش ویژه به ایران، وزارت معادن و فلزات، جلد اول، ۲۲-۱.
- احمدی مقدم، پ.، مرتضوی، م.، پوستی، م. و احمدی بور، ح.، ۱۳۹۷. زمین‌شناسی و سنگ‌زائی سنگ‌های دیابازی سازند هرمز، واقع در استان هرمزگان (جنوب ایران). مجله بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران، ۲۶، ۶۵۱-۶۶۴.
- افضلی، س.، نظافتی، ن.، قادری، م.، قلمقاش، ج.، قاسمی، م.ر. و کریمی باوندپور، ع.، ۱۳۹۳. سنگ‌زایی و کانه‌زایی در کانسار اکسید آهن آپاتیت‌دار گزستان، خاور بافق، ایران مرکزی. فصلنامه علوم زمین، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۹۳، ۲۴، ۷۷-۸۴.
- بهزادی، م.، ۱۳۸۵. کانی‌شناسی، ژئوشیمی و ژنز کانسار آهن آنومالی شمالی واقع در منطقه بافق یزد. رساله دکتری، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، ۲۱۱.
- بیابانگرد، ح.، عالیان، ف. و بازآمد، م.، ۱۳۹۷. کانی‌شناسی، ژئوشیمی و منشأ کانه‌زایی آهن و مس در توالی آتشفشنای-رسوبی هرمز. مجله زمین‌شناسی اقتصادی، ۱۰،

- Chilean iron oxide-apatite deposits. *Geochimica Cosmochimica Acta*, 177, 94–104.
- Bonyadi, Z., Davidson, G.J., Mehrabi, B., Meffre, S. and Ghazban, F., 2011. Significance of apatite REE depletion and monazite inclusions in the brecciated Se Chahun iron oxide-apatite deposit, Bafq district, Iran: Insights from paragenesis and geochemistry. *Chemical Geology*, 281, 253–269.
 - Daliran, F., 2002. Kiruna type iron oxide-apatite ores and apatites of the Bafq district, Iran, with an emphasis on the REE geochemistry of their apatites; in Porter, Hydrothermal iron oxide copper gold and related deposits: A global perspective, PGC Publishing, Adelaide, 2, 303–320.
 - Daliran, F., Stosch, H.G. and Williams, P., 2007. Multistage metasomatism and mineralization at hydrothermal Fe oxide-REE-apatite deposits and apatites of the Bafq District, Central-East Iran, in: Andrew, C.J. et al., eds, Digging Deeper, Proceedings of the 9th Biennial Meeting of the Society for Geology Applied to Mineral Deposits, Dublin, 1501–1504.
 - Daliran, F., Stosch, H.G. and Williams, P., 2010. Early Cambrian iron oxide-apatite-REE (U) deposits of the Bafq district, east-central Iran, in: Corriveau, L., Mumin, H., eds., Exploring for iron oxide copper-gold deposits: Canada and global analogues: Geological Association of Canada, Short Course Notes, 20, 143–155.
 - Dare, S.A.S., Barnes, S.J. and Beaudoin, G., 2014. Did the massive magnetite lava flows of El Laco (Chile) form by magmatic or hydrothermal processes? New constraints from magnetite composition by LA-ICP-MS. *Mineralium Deposita*, 50, 607–617.
 - Dill, H.G., 2010. The chessboard classification scheme of mineral deposits: Mineralogy and geology from aluminum to zirconium. *Earth Science Reviews*, 100, 1–420.
 - Eslamizadeh, A., 2017. Petrology and geochemistry of early Cambrian volcanic rocks hosting the Kiruna-type iron ore in Anomaly 10 of Sechahun, Central Iran. *Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran*, 28, 1, 21–35.
 - Driesner, T. and Heinrich, C.A., 2007. The system H₂O-NaCl. Part I. Correlation formulae for phase relations in temperature-pressure-composition space from 0 to 1000 °C, 0 to 5000 bar, and 0 to 1 XNaCl. *Geochimica et Cosmochimica Acta*, 71, 4880–4901.
 - Frietsch, R. and Perdahl, J.A., 1995. Rare earth elements in apatite and magnetite in Kiruna-type iron ores and some other iron ore type. *Ore Geology Review*, 9, 489–510.
 - Geijer, P., 1910. Igneous rocks and iron ores of Kiirunavaara, Luossavaara and Tuolavaara. Scientific and practical researches in Lapland arranged by the Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, Geology of the Kiruna district 2, Stockholm, 278.
 - Goldstein, S.B. and Francis, D., 2008. The petrogenesis and mantle source of Archaean ferropicrites from the Western Superior Province, Ontario, Canada. *Journal of Petrology*, 49, 1729–1753.
 - Haas, J.L., 1976. Thermodynamic properties of the coexisting phases and thermodynamic properties of the NaCl component in boiling NaCl solutions. United States Geological Survey Bulletin, 1421-B, 71.
 - Haas, J.L., 1971. The effect of salinity on the maximum thermal gradient of a hydrothermal system at hydrostatic pressure. *Economic Geology*, 66, 940–946.
 - Hastie, A.R., Kerr, A.C., Pearce, J.A. and Mitchell, S.F., 2007. Classification of Itered volcanic island arc rocks using immobile trace elements: development of the Th-Co discrimination diagram. *Journal of Petrology*, 48, 2341–2357.
 - He, X.F., Santosh, M., Tsunogae, T. and Malaviarachchi, S.P.K., 2018. Magnetiteapatite

- deposit from Sri Lanka: implications on Kiruna-type mineralization associated with ultramafic intrusion and mantle metasomatism. *American Mineralogist*, 103, 26–38.
- Hitzman, M.W., Oreskes, N. and Einaudi, M.T., 1992. Geological characteristics and tectonic setting of proterozoic iron-oxide (Cu-U-Au-REE) deposits. *Precambrian Research*, 58, 241–287.
 - Jami, M., 2006. Geology, geochemistry and evolution of the Esfordi phosphate iron deposit, Bafq area, Central Iran, Unpublished Ph.D. thesis, University of New South Wales, 355.
 - Jami, M., Dunlop, A.C. and Cohen, D.R., 2007. Fluid inclusion and stable isotope study of the Esfordi apatite-magnetite deposit, Central Iran, *Economic Geology*, 102, 1111–1128.
 - Jonsson, E., Troll, V., Hogdahl, K., Harris, C., Weis, F., Nilsson, K.P. and Skelton, A., 2013. Magmatic origin of giant Kiruna-type apatite-iron-oxide ores in Central Sweden. *Scientific Reports*, 3, 1644.
 - Kesler, S.E., 2005. Ore-forming fluids. *Elements*, 1, 13–18.
 - Knipping, J.L., Bilenker, L., Simon, A. and Reich, M., 2015. Giant Kiruna-type deposits form by efficient flotation of magmatic magnetite suspensions. *Geology*, 43, 591–594.
 - Le Bas, M.J., Le Maitre, R.W., Streckeisen, A. and Zanettin, B., 1986. A chemical classification of volcanic rocks based on the total alkali-silica diagram. *Journal of Petrology*, 27, 745–750.
 - Lester, G.W., Clark, A.H., Kyser, T.K. and Naslund, H.R., 2013. Experiments on liquid immiscibility in silicate melts with H_2O , P, S, F, and Cl: Implications for natural magmas. *Contributions to Mineralogy and Petrology*, 166, 329–349.
 - Martel, C., Pichavent, M., Holtz, F. and Scaillet, B., 1999. Effects of fO_2 and H_2O on anodesite phase relations between 2 and 4 kbar. *Journal of Geophysical Research*, 104, 29453–29470.
 - Mohammad-Torab, F. and Lehmann, B., 2008. Magnetite-apatite deposits of the Bafq district, Central Iran: apatite geochemistry and monazite geochronology. *Mineralogical Magazine*, 71, 347–363.
 - Mohseni, S. and Aftabi, A., 2015. Structural, textural, geochemical and isotopic signatures of synglacigenic Neoproterozoic banded iron formations (BIFs) at Bafq mining district (BMD), Central Iran: The possible Ediacaran missing link of BIFs in Tethyan metallogeny. *Lithos*, 71, 215–236.
 - Mokhtari, M.A.A., Emami, M.H. and Hosseinzadeh, G., 2013. Genesis of iron-apatite ores in Posht-e-Badam Block (Central Iran) using REE geochemistry. *Journal of Earth System Sciences*, 122, 795–803.
 - Mokhtari, M.A.A. and Ebrahimi, M., 2015. Geology and geochemistry of Homeijan magnetite-apatite deposit (SW Behabad, Yazd province). *Geochemistry Journal*, 2, 2, 20–27.
 - Moor, F. and Modabberi, S., 2003. Origin of choghart iron oxide deposite Bafq minig district, centeral iran: new isotopic and geochemical evidences, 14, 259–269.
 - Nakamura, N., 1974. Determination of REE, Ba, Fe, Mg, Na and K in carbonaceous and ordinary chondrites. *Geochimica et Cosmochimica Acta*, 38, 757–775.
 - Nystrom, J.O., Billstrom, K., Henriquez, F., Fallick, A.E. and Naslund, H.R., 2010. Oxygen isotope composition of magnetite in iron ores of the Kiruna type in Chile and Sweden. *Global Financing Facility (GFF)*, 130, 4, 177–188.
 - Rahimi, E., Maghsoudi, A. and Hezarkhani, A., 2016. Geochemical investigation and statistical analysis on rare earth elements in Lakehsiyah deposit, Bafq district. *Journal of African Earth Sciences*, 124, 139–150.
 - Rhodes, A.L. and Oreskes, N., 1999. Oxy-

- gen isotope composition of magnetite deposits at El Laco, Chile: Evidence of formation from isotopically heavy fluids. In: *Geology and Ore Deposits of the Central Andes*, Brian, J. Skinner, ed., Society of Economic Geologists Special Publication 7, 333–351.
- Samani, B.A., 1988. Metallogeny of the Precambrian in Iran. *Precambrian Research*, 39, 85–106.
 - Schandl, E.S. and Gorton, M.P., 2002. Application of high field strength elements to discriminate tectonic settings in VMS environments. *Economic Geology*, 97, 629–642.
 - Sillitoe, R.H. and Burrows, D.R., 2002. New field evidence bearing on the origin of the El Laco magnetite deposit, Northern Chile. *Economic Geology*, 97, 1101–1109.
 - Smith, M.P., Storey, C.D., Jeffries, T.E. and Ryan, C., 2009. In situ U-Pb and trace element analysis of accessory minerals in the Kiruna District, Norrbotten, Sweden: New constraints on the timing and origin of mineralization. *Journal of Petrology*, 50, 2063–2094.
 - Smith, M.P., Gleeson, S.A. and Yardley, B.W.D., 2013. Hydrothermal fluid evolution and metal transport in the Kiruna District, Sweden: contrasting metal behaviour in aqueous and aqueous-carbonic brines. *Geochimica Cosmochimica Acta*, 102, 89–112.
 - Sourirajan, S. and Kennedy, G.C., 1962. The system H_2O -NaCl at elevated temperatures and pressures. *American Journal of Sciences*, 260, 115–141.
 - Sun, S.S. and McDonough, W.F., 1989. Chemical and isotopic systematics of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes. *Geological Society, London, Special Publications*, 42, 1, 313–345.
 - Tornos, F., Velasco, F. and Hanchar, J.M. 2017. The magmatic to magmatic hydrothermal evolution of the El Laco Deposit (Chile) and its implications for the genesis of magnetite-apatite deposits. *Economic Geology*, 112, 1595–1628.
 - Troll, V.R., Weis, F.A., Jonsson, E., Andersson, U.B., Majidi, S.A., Hogdahl, K., Harris, C., Millet, M.A., Chinnasamy, S.S., Kooijman, E. and Nilsson, K.P., 2019. Global Fe-O isotope correlation reveals magmatic origin of Kiruna-type apatite-iron-oxide ores. *Nature Communications*, 10, 1, 1712.
 - Westhues, A., Hanchar, J.M., Whitehouse, M.J. and Martinsson, O., 2016. New constraints on the timing of host-rock emplacement, hydrothermal alteration, and iron oxide-apatite mineralization in the Kiruna District, Norrbotten, Sweden. *Economic Geology*, 111, 1595–1618.
 - Westhues, A., Hanchar, J.M., LeMessurier, M.J. and Whitehouse, M.J., 2017. Evidence for hydrothermal alteration and source regions for the Kiruna iron oxide-apatite ore (northern Sweden) from zircon Hf and O isotopes. *Geology*, 45, 571–574.
 - Whitney, D.L. and Evans, B.W., 2010. Abbreviations for names of rock-forming minerals. *American Mineralogist*, 95, 185–187.
 - Wilkinson, J.J., 2001. Fluid inclusion in hydrothermal ore deposits. *Lithos*, 55, 229–272.
 - Xie, Q., Zhang, Z., Hou, T., Cheng, Z., Campos, E., Wang, Z. and Fei, X., 2019. New Insights for the Formation of Kiruna-Type Iron Deposits by Immiscible Hydrous Fe-P Melt and High-Temperature Hydrothermal Processes: Evidence from El Laco Deposit. *Economic Geology*, 114, 1, 35–46.